

26/4

Bahna je kolem až po uši
a RESIGNACE stále víc:
a přesto je možné nezabřednout
Zít smát se & POMÁHAT

ZE NOVÝ m&rkův

HUDEBNÍ
OBČASNÍK

TOLERANCE
NEVYORANÉ POLE

Čí je to pole
nevyorané?
Markovo.
Pudeme na ně,
vyoráme je
na drobno.

Ž Budějovicka

(MAKE LAUGH NOT WORK)

ČÍSLO

€

新

PROSINEC KVĚTEN 82

TOLERANCE

TO JE OČ TU ŘEČÍ !

TOHLE ČÍSLO OBČASNÍKU JE PLEŠE KONY & KNU & ZIKU
ZROVNA TAK JAKO TÍM BYL PLOŠÍ AMATEUR
NA SKLONKU ROKU 1982 A ZACÁTKU ROKU 1983 !

Když me při koncertu v Olomouci strašlivě bolela hlava,
věděli jsem, že to je začátek konce spolupráce s Jaluhen.
Organismus se prostě bránil dělat to co už celé léta
nedělal. Vždycky jsem po totíž snažil a posledníroky jsem
i dělal jen to co me bavilo! Jen když jsem měl motivaci.
Nějak jsem se v Olomouci poblil - nejpádňější důkaz
o porušení Jednoty těla a ducha. A tak ještě pár koncertů
a po diskusích s mých návrzích nakonec Jakub přistoupil
na věc a "elegantně" se rozejdeme.

Když se mi zase začaly zdát hezké sny, i když některé
jen okrajově o hudbě, a když se mi nevrátily půjemné dvě
knihy snů (abych mohl vybrané sny vydat bibliofilsky
s ironickým komentářem a vysvětlivkami), rozhodl jsem
se pokračovat v zapisování těch hezkých a zde tedy jsou.
Robert je nijak jinak než jako pouhé sny, tedy odraz
některých pochoď podvědomí (nejdůležitější sny posledních
let jsem měl v Japonsku když jsem se večer předtím přelínal
syrových rybiček a ten horror po shlédnutí Pražského
výběru), tedy ne jako to o čem amateur sní nebo co by
si snad přál atd. Jen a jen sny.

Když měli v Polsku stanné právo a došlo na končky (mladí
co v životě nepracovali najednou postříkem po Polsku a
do fabrik a nebylo co jíst a boty stále roční plat),
noví lidé za pomoci ministra udělali to nejprostší a nej-
fantastičtější co udělat mohli: o to víc a intenzivněji
evincii žen. Jejich práce se ohromně prohloubila a po-
tulo se jim duševně zcela fit překonat nehlubší krizi
člověka poláka od dob 2.svět. válk. By česí jano stáli
fronty na buráky a banány a četli jano si v časopisech.
Nedělali jano pro své "duchovno" trošku málo? "Válku
na Vás", říkala babička když jano se ořmnovali nad oby-
čejným obědem, "Mlupky s brambor byste žrali!" A amateur
tedy jinak: koany v Občasniku na Vás! Třeba se chytíte!

Když tedy čas uspel a nashromáždilo se dost potenciálních
tónat pro třetí číslo (je)nového občasniku, přes útočnost
nebo provokativnost některých stránek je tu něco co by
mělo činit nado vše: potřeba TOLERANCE.

Tolerance scházela když se rockové kapely rozeštvávaly
stejně úspěšně jako jejich hráči, když pisáloci psali proti
muzikantům a ti u piva nadávali pisáčkům. Navíc abycho
se sjednotili proti společnému nepříteli utratili jano
energii mládí a nadšení amatérů v nemyslných pátkách.
Tolerance nám bylo třeba. Uznání pro druhého. Shledání.
Právo na vlastní názor vyjadřujeme, ale když s tím přijde
někdo jiný (dělá s keravankou, holky s naší školkou,
Gott s playbackem, Ulrych s lidovkou atd) už se durdíme.
Tolerance je nám třeba. O tu teď stále víc potřebuji.

OLOUPANÝ

ZEN

AKO PRAXE A POKROČILÍ JAKO ŽEN

CO JE TO ZEN? To je otázka nad otázkou a zatím po špatných odpovědích lidí roznášejí kopence, rány, drží za nosy a nadávají hlupákovi. Pořád přitom mluví o tom že PRAVDA je tedy (na úpěch Vaše ho nosu), jen ji utrumout. Ze tu vědecky byla. Jaká je tedy pravda o ZENU? Jaký je ten bez slupky falešné religiozity, bez pozlátka erotiky a bez semence "vyrovnení" člověka?

I. **HARA** (o last břicha, asi 3-5 cm pod pupkem)

To co dobře znají anijští řemeslníci a umělci, zápasníci sumo, džudisté karatisté i ostatní aktivní pružného svalového těla, jen málu proniká na Západ. Přesně v oblasti "hara" je centrum člověka, jeho tělesný ale i (!) duchovní střed. Západní "věda" o tom moc neví, jen musí stejně jako v případě akupunktury (a jiných) konstatovat, že "to funguje". V bohaté bibliografii jogy i jiných terapií si můžete nalozit základní údaje či (dez)informace.

DŮLEŽITÝ ÚKOL: Musíte cca 5 minut dýchat tak, že se na 3 doby zhluboka nadechnete a imaginárně dech zavedete až do oblasti hara a na 7 doby dlouze důkladně vydecháte.

II. **ZAZEN** (jap., sedící zen, tedy meditace v sedě)

Na zklidňování náhou a se zásadně rovnou páteří (pozice má mrd. mírně oproti vertikale těla aby mozek (mysl) mohl pracovat sám na sobě). Účelem je mysl "vyprázdnit". Techniky se různí, nejrozšířenější jsou m. j. počítání dechu (do desíti), řešení koanu či některé další (zenové) otázky - Kdo jsem? Co je to zen? Kdo to je Buddha? V klášteřích i zenových centrech se sedí tak cca 20-40 minut několikrát denně. Zazen, i když z počátku nejdůležitější součástí zenové praxe, je ale jen jeden aspekt cesty za duchovní "ovrobení". A především je to tvrdá, bolestivá a prakticky nekonečná práce. Kromě původního účelu, osvětlení satori, osvícení, má zazen důležitou hygienickou funkci - přímo léčí nejrozumnější neurotické potíže, dodává tělu energii, vyrovnanost, koordinuje a harmonizuje nejrůznější tělesné funkce.

DŮLEŽITÝ ÚKOL: Zkuste si sednout na židli s opěradlem, vyrovnejte páteř a hlavu, nadechnout hluboce nadechněte a vydecháte (viz výše) a zkuste po výdechu zdržet dech na mrd. námi dobu. Zkuste se koncentrovat do oblasti břicha a počítajte jakýsi tlak či příjemné napětí v této oblasti.

III. **SOUSTŘEDĚNÍ** (koncentrace a její prohlubování)

Účelem koanů, historik i základních otázek je navodit v oblasti břicha "pocit", tedy ne vizi či dojem či slova atd., a ten se pokusit udržet. Unikne-li Vám, skoušejte to znovu a znovu. Nověnujte pozornost ani varuchám zvlnění, ani myšlenkám, ani pocitům, koncentrujte se jen a jen do oblasti hara (další instrukce viz zenové literatura atd.). Jde o to proniknout nánosem myšlenek koncepcí ideí a iluzí až k podstatě člověka, český řečeno "vyčistit" mozek stejně jako motor anebřka. Z počátku vám bude koncentrace dělat problémy, ale s prohlubující se prací zvládnete víc a víc.

DŮLEŽITÝ ÚKOL: Vsedě na židli, se vzpřímenou páteří, po výdechu a výdechu, počítejte od 1 do 10 a znovu tak, abyste si v oblasti břicha dokázali vizuálně udržet číslíčko. Společně-li to, začněte zase znovu od jedné. Výdech 1, výdech 2, výdech 3, výdech 4 atd.

IX SATORI (jap., vzhled, osvícení)

Nic zvláštního. Tisíce lidí, včetně křesťanských mystiků či amerických studentů po týdnu sezení, dosáhlo satori. Navzdory dojmu z literatury (přesně z 99% literáty, tedy ne zenisty) není satori konec smah a pak už pohoda a ráj na zemi. Naopak, je to opravdu jen obvilkový "vzhled" do hlubin podvědomí, průnik mnoha vrstevní ego a "humanismu" či pomoci keanu nebo LSD (a jiných drog, nebo i rodových dispozic či úrazu) objevené poznání o tom co jsem a hlavně co **HUJSEM**. Zkušenost bez další práce vybledne, zmizí, a často se stává, že je člověk ještě "horší" než předtím. Satori tedy není cíl zenu, ale jen základní ukazatel na právě objevené cestě, ze které už, při patřičném úsilí, není možno sejít.

DŮKLADE ŠKOL: V zenové pozici (i na židli) se soustředíte a zeptáte sám sebe: Jaká byla má tvář nož se narodili mi rodiče? Udržujte svou odpověď - nebo znatelný pocit "novin" v oblasti břicha co nejdéle. Kým se přistihnete že myslíte na něco jiného, zeptejte se znovu. (Až dosáhnete satori, přijďte, vyzkouším vás.)

V. ZEN (jap., z čín.čchar, seansk. dhyana, meditace)

Přímé pokračování učení Buddha a Bodhidharma, které z Indie přes Čínu a Koreu přišlo kolem 7.stol. do Japonska. Není to náboženství. Pomocí různých technik a neortodoxních nauk jednotlivých učitelů (zenových mistrů) to v rámci buddhismu, který v jiných případech na sobě v průběhu staletí nabral náboženský charakter, je jakási škola Učení žít. Nejprimitivnější cesta k poznání sebe sam. Nezáleží na ničem, jen na subjektivním přístupu ke cvičení. Na určitém stupni nutně dohled mistra.

CO JE TO ZEN? Český, v roce 1963, 2.ledna řečeno a napsáno, to je bezvadně fungující způsob jak vyčistit mysl aby mohla bezchybně a pružně plnit své funkce a žít tělo člověka - a na druhé straně způsob jak mysl ovládnout a zkrátit. Kočka nepřemýšlí o tom jak žít na světě - jen žije. Člověk tuto schopnost každým okamžikem v konvici 100% trně soustředěnou jedinou činností vlivem tisíců let vývoje tzv. "racionální" mysli zapomněl. Ale nestrašil! A to je to nejdůležitější! Mozek je dokonalost sama, jenže my jsme ho zamečkali - úplně zbytečně - opouštěm přitom, takže sklípe. Zen je učení vyčistit studánku (při zavičení se ode dna vzduch spousta kalu a špíny) tak, aby se na její hladině jako v zrcadle odrážel život a konkrétní situace. Jak mohu po mozku chtít aby byl na výši, když koukám na televizi, kouřím a piji kávu, konverzují s přáteli, oklikuji dítě a myslím na nepříjemného šéfa? Zen je celoživotní duševní rozvíčka a pokud je mozek žit, pak jsme zdraví a fit i my.

Proč ta exotika kolem? K čemu zpěvy auter, poklony, vegetariánský? K čemu zenová literatura? Kláštery?

Zen je celoživotní uvádání násosu egoismu a učení se ohleduplnosti, toleranci ke všem živým bytostem. Zpěvy jsou jen jinou formou šeevých cvičení (a masáže oblasti břicha), poklony jsou jak fyzickou rozvíčkou tak rozpouštědlem ego a přehy, maso se neje také kvůli tomu že žaludek na strávení masa spotřebuje až 60% tělesné energie a 2x více času než na strávení zeleniny a tak ruší mysl při soustředění neustálými varuchy atd.atd. Všechno kolem ZENU je při bližším poznání přímě účelné a tedy dokonale fungující. Jen tu práci samotnou za vás nikdo nenudí.

Jak říká mistr: "Stojíte po kolena ve vodě a říkáte že máte hlazení!"

skupina NA PRAHU '82

Čili pokus o Inventuru skupiny která nebyla folková

(v č. 1 občasniku byla koncertografie NA PRAHU dovedena do 11.května, vystoupení v Perubě)

- 29.května KLAIMO (divadlo J.Průchy, Kovářik, zápas o diváka)
11.června Praha, Valdštejnská zahrada, poprchávalo,
27.června Bratislava, PKO, festival, zvuk hnus
29. a 30. července BRNO, stan, viz recenze v Obč. č. II
3.září Hulín, amfiteátr, léto, pohoda, Bodláci
4.září Hradec N/M, zámecké nádvoří, Volkswagen, chatičky
5.září Peruba, amfiteátr, zahájení, vlakem domů
17.září Brno Křenová, blok, natočeno na kazetu Blažkem
12.října Praha, baráčnícká rychta, vstup Amalgamu Saskia
6.listopadu Olomouc, koncert hvězd a bolest hlavy atd.
29.listopadu Peruba (místo 15.11.), blbý zvuk, hádka vlaková
30.listopadu Baráčnícká rychta, vynikající zvuk
4.prosince Ostrov n/Ch., plus Merta, vstup Amalgamu, následky
17.prosince Brno Křenová, tradiční Vladrka, Šachy atd.
18.prosince natáčení, Šano Soldán, klub PRIMAF, hledání, O.K.
19.prosince Bratislava Vajnorská, Kvapky atd., cesta zpět

Jakub s Jirkou hráli sami párkrát (Enichovice, Ostrov, Chomutov, ale to nevím přesně).

Shrnutí koncertů: Kládno, Hulín, Křenová a Primaf nejlepší, rychta díky dokonalému zvuku, jinak průměry až praseřiny viz ten soukromý vstup p Ostrově. Také druhý Bratislavský byl vynikající.

Dojmy amateura: cestování s kuřákem v emběčku do kterého fouká (takže deka na stehně a kapuce atd) není med. Co si olevek nezařídí sám (viz lehátka z Peruby) to nemá.

Ale jinak to byly celkem příjemný dva roky zkušeností se což musím Jakubovi peděkovat.

Pokud vyjde singl, tak jen díky pracovní obíhací práci telefonisty Kohoutka.

Pracující jedinci kteří museli ráno po koncertech a cestách vstávat mají máj obdiv.

JMÉNO NA PLAKÁTECH: Na prahu

Z některých koncertů odchází posluchač se zážitkem v podstatě literárním. Platí to i o vystoupení folkového tria Na prahu.

Toto úvodní tvrzení by v jejích případech nemělo být odsouzením hudební stránky, která si zachovává všechny znaky dobrého standardu.

Co však je Na prahu odlišného jsou texty. Autorem písniček — slov i hudby — je Jakub Noha, mimo jiné i programátor v jednom praž-

ovní.

19. října 1982 —

Všechny problémy by odpadly, kdyby chtěba a pečovatelé nebyly ve-
bec. Uvěřit k tomu přispějí i v michelské pekárně, kde plánují zve-
diti nové linky. Máte na ni výraběť menší, protože kilogramové bochníky.
Ale, jak je vidět, starý chtěba stále jede a stojí tedy za promýšle-
ní. Za dovoz obilí a krmiv jsme v minulosti pěstitele zaplatili 32 milióny
korun. Jemnou lži Rozvoj posazoval zařím od Štěpánových srovnal odebral
a zpracoval přes 50 tun chtěba a pečiva. A to znamená i přes 60 tun
všechného obilí.

TO NENÍ ŘEŠENÍ

JMÉNO NA PLAKÁTECH: Na prahu

Z některých koncertů odchází posluchač se zážitkem v podstatě literárním. Platí to i o vystoupení folkového tria Na prahu.

Toto úvodní tvrzení by v jejich případě nemělo být odsouzením hudební stránky, která si zachovává všechny znaky dobrého standardu.

Co však je Na prahu odlišného jsou texty. Autorem písniček — slov i hudby — je Jakub Noha, mimo jeviště programátor v jednom pražském podniku. Předkládá návštěvníkům hudebních večerů náročná metalory, které není vždy jednoduché dešifrovat. Jednoznačně sdělení však ani není autorovým cílem, spíše jde o to, napovědět, ponechat posluchači část prostoru pro jeho subjektivní výklad. Noha své písničky sám zpívá a donedávna se i pouze sám doprovázel na kytaru. Dnes má dva spoluhráče — houslistu Kohoutka a hráče na perkusi Marka, kteří dotvářejí hudební tvář songů.

Slyšet Na prahu můžete občas na Petynce či v Malostranské besedě, někdy si členové skupiny vyjedou na Moravu, kde prý je nejlepší obecenstvo. Jinak je však toto těleso veskrze pražské. Potvrzuje to i rozsáhlý blok písní, který tvoří jádro současného programu trojice a jenž je věnován právě metropoli nad Vltavou.

NA PRAHU — na snímku vlevo zpěvák i textař skupiny Jakub Noha. Snímek pro VP — Rybičková

SLOVO DO DISKUSE NEBO DO PRANICE?

Polenické samyšlení
k rozchodu
Marka s Hlou

...lala, čas je
...tlec, toto
...son nepsal
...13. a ráno
...volal Jakub
...se na opusino
...chodnout
...a jaké
...elementní
...rozchodu".

O tom jak v roce Psa trio "NA PRAHU" krizi prodělávalo, jak se NOHA Jakub domluvit nedokázal a jak šel "folk" aneb

NERYTMICKÝ NOHA?

(všichni jsme bubeníci ačkoliiv to netušíme!)

Část I. Folk na Moravě

Když v Perubě nadšení organizátoři Folkového kolotoče zorganizovali Moravské folkové léto a jako jednu z "hvězd" pozvali Jakuba Nohu a jeho skupinu NA PRAHU, nemohli předpokládat co všechno se pod povrchem běžně úspěšných vystoupení povstane ve vlastních stěvách. Zájezd pražáků, kteří se v Brně "naložili" do Velkovagonu skupiny zkušených folkových brňáků (Bozlák, Vondrák, Polák a Hřešák) a odehráli nejprve v Hulíně, posléze v Hradci n/M a v anfilátrů v Perubě tři koncerty, měl totiž předejít: po relativně úspěšných vystoupeních na jaře dospěl Jakub přes léto, naveden diskusí v autě i na zkouškách o tom že pořád NA PRAHU je dšně nahuštěnej a lidi to prostě nomáhou stačit sledovat a mělo by to dostat nějakou formu či co, k rozhodnutí, že budeme dělat "blok". Spočil tři píaně o Praze staršího data, vymyslel čtyři nové a sepsal jakási průvodní slovo, spojující melodramaticky písničky dohromady. Nadšeněcky započal že šasa je ppsálu a chtěl nehotový a rozpuštěný "blok" předvést hned v Perubě obecenstvu "které mu rozumí". Větší část/skupiny se rozhodně odmítla prezentovat nedovolený pořadem a nastaly rozbroje. Jakub tvrdil že "to nejde" (vyskoušel si to na koncertě v Brně v klubu Křenová) jen proto že ejame to nezaukouseli a nezaukouseli jsme to protože se housle a kongo rozhodly bojkotovat jeho novátorské snahy: "já teď musím dělat takhle a nic jiného v úvahu nepřichází", tvrdil.

Folkové léto se sice odehrálo (postupně šim lepší zvuk tím slabší dopad a ohlas) a Křenová to "vzala", ale krize vřeholila. Housle, a šim dál víc naštvané kongo, totiž dostaly od "šéfa" pár notiček a předepečo co se kde má vzrát a bouchat. V mnoha pokusech to nešlo, ale "vina" byla dle šéfa na straně jiných. A na koncertě v Olomouci, 6. listopadu, který měl být cois jako koncert "hvězd" a špatně organizován, špatně navštíven a špatně nasvícen, dopadl hrozně, došlo k pádu do propasti. Hlava kongisty nesnesla emocionální nápor marné snahy odvrátit šéfa kapely od došle myšleného ale předčasně uspěchaného a tím pádem marného pokusu vyvzodorovat si na publiku přijetí "nové koncepce" a v průběhu vystoupení (Jakub odmítl navázat na panující poměry a tvrdohlavě prosadil "blok") se nálem vyzvrátila do publika. Dosta zpět pak přinesla osánění kongisty že takto dál už on teda ne a dlouhých onomocnění houslisty.

Část II. Temné rytmy v nás

Když v polovině 17. století holanďan Huygens zkoumal pohyb dvou kyvadel zavěšených vedle sebe, zjistil, že mají nevysvětlitelnou tendenci se jaksi "zesynchronizovat" a křvat se společně rytmem. Ines víne, že příroda vyhledává ty nejefektivnější energetické stavy a že takto spotřebuje méně energie.

Zkoušeli jste si hrát s těmi dvěma knoflíčky na zadní straně televizorů? Horizontální a vertikální posun obrazu? Jistě jste také zjistili, že v určité fázi se oba posuny jaksi "zamlý" do sebe navazují.

Každé živící bytost je vlastně takový velikomaský oscilátor. V superrytmeech se pohybují kyvadla molekul, buněk, tkání, srdce rytmicky pohání život v čase. Některé společně, jiné v protirytmeech. V těch nejzávažnějších frekvencích prokazuje rytmická pulsace svou jedinečnost: není to snad rytmus který tvoří život? Poslední objevy chirurgie s sebou přinesly i šokující objev, že např. dvě různě pulzující buňky přiblížené k sobě se v určité vzdálenosti přispůsobí a začnou pulzovat stejným rytmem.

Stejně tak jako jsou komplexy tkání rytmicky (a elektricky a chemicky) spojeny do větších celků jsou jako celky svázány s jevy vnějšími. Rytmus ročních období, oběhu měsíce, dne a noci, přílivu a odlivu moře, slunečních erupcí a polárních září, pohyby atmosféry a cyklóny a monzunová střídaní a mořské proudy, to vše nějakým způsobem rytmicky působí na člověka.

A co lidé mezi sebou? Dřívejší se zdálo že rytmus patří jen šermu a extatickým kmenovým slavnostem. Někdo si dokonce jako kulturu. Poslední objevy např. dr. Condon z Bostonu ale přinesly překvapující poznání o "konverzačním tanci", jazykch mikropohybech mezi řečníkem a posluchačem. Dr. Condon původně zkoumal svou mikropolytickou metodu mentálně zmatané děti. Při promítání zpomalených filmů ukazujících konverzující dvojice zjistil, že každý člověk doprovází svou řeč spoustou mikropohybů, pro běžné vnímání nepostřehnutelných, které rytmicky doprovází a podmiňují celou mluvu. Po tisících vyhodnocení zjistil, že každé slovo, každá hláska, má odpovídající "čas" v setinách vteřiny, a později objevil, že mikropohyby těla (paže, rameno, ruka, obličej, trup) jsou rytmicky synchronizovány s promluvenou řečí. Např. při vyslovování souhlásky "e" v průběhu 3/48 vteřiny se řečníkova hlava lehce pohne dolůva zatímco oči směřují na místo, převládá se natočí dopředu, čtyři prsty se napnou atd. Další důležitým studiem dr. Condon zjistil, že všem slovům a zvukům odpovídají patřičné mikropohyby, dokonce tedy onen "konverzační tanec" lidského těla o kterém zatím vlastně ani nevíme. "Rytmus a čas", říká, "musí být pokládán za základní aspekt organizovaného chování ve společnosti s ne jen za něco příloho".

Jenže pak přišel ještě překvapivější objev. Těle posluchače vykonávala synchronizované třetě pohyby v jakési odpovědi: i když v nižší intenzitě a s minimálním, nebylo pohyb. Posluchač se tak stává součástí mluvíce, skutečně "poslouchá". A další objev: tělka ještě nezrečených dětí jsou synchronizována ne matčinou těle, ale čerstvě narozená mimina, ať už to jsou čínanci angličané či arabci, se pohybují synchronizovaně s matčinou promluvou! Dítě je tedy vrozeně asynchronizováno s rytmem matky! Svět je sjednocen a mozek dítěte je také rytmicky sjednocen s vaším světlem. A opačně, zjistilo se, že mentálně narušené a retardované děti nejsou schopny patřičně "odpovídat" rytmicky a nespájají se do rytmických struktur, reagují zpožděně nebo s jakýmsi "echem".

Je je rytmus nanejvýš důležitý i v lingvistice a ve studiu jazyka, je neoblíben. Právě zvládnutí rytmu cizí řeči svědčí o dospělosti stádia a naopak, až se naučíte sebevíc slovíček, nezvládnete-li rytmus, vždy budete hovořit jako cizinec.

Je by i v běžném životě, při dorozumívání se, při konverzaci, při přístopném hovoru, hrál rytmus roli o které zatím nic nevíme? Je by to právě asynchronní mikropohyby hlavní měrou přispívaly k nedorozumění, nepochopení, nepochopení, emociím stresu atd? Tato neverbální komunikace se ukazuje zvláště důležitá při stycích etricky odlišných skupin. Při jednom pokusu s několika desítkami nejzávažnějších mužů a žen různé barvy pleti, vzdělání, postavení, při kterém spolu po 24 hodin konverzovali v chráněném prostředí, se ukázalo, že po sériích nedorozumění, srážek, hádek, mlčení a osočování, když už situace byla bezesměšná, jakoby nárazem se atmosféra pročistila a lidé si začali pochápat, navzájem se uznávat. Jistě, částečně vlivem nevyspání, únavy atd, ale po podrobnější

bojilistů ráž zrytmizovaných pokusů o navázání kontaktu a synchronizaci. Ke konci pokusu s nahrávek vyplývá jeden zvláštní fakt: po chvíli kdy každý mluvil, gestikuloval, přecházel a křičel přes sebe (prý to znělo jako Wagnerovské finále) se stále víc vykrklili začalo měnit ve smích, pak najednou všichni na vteřinku sticli, a začali znovu, ale v dokonale sjednoceném rytmu. Jako spousta kyvadel, sjednoceně, dohromady, ohleduplně.

Uvažale se, že Eskymáci, Indiáni či Zuluové, všichni máme své neverbální rytmické komplexy figur které podmínují úspěšnou a příjemnou konverzaci. Souvisí to ale i s něčím jiným: společný zpívání např. sjednocuje rytmicky dech a tím i srdce. Tím víc se pohybujeme v rytmu s tím druhým, tím "bližší" se dostaneme a tím více si porozumíme. Z tohoto pohledu se nárůpák námluvní tance některých ptáki či zvířat jeví také jinak a série pohybů které uvolňují hormonální brzdy organismu mají tak daleko komplexnější funkci než jakou jsme doposud předpokládali.

A jak nám psychoanalytici minulosti předložili na talíři, Západ po několik staletí jaksi "potlačel" toho rytmického divocha v nás (i sám akt tvorby života je samý rytmus). Ze by odtud pramenil rozkvět skupinových náboženství se zpěvy, afro jazzu a rocku samotného? Ze by temné rytmy basových kytar a bicích pomáhaly resynchronizovat naše zmatené zakomplexovaná těla s těmi okolo nás i s dobou a světem kolem? Ze by odtud pramenila superúspěšnost hitlerovského Sieg hail! i jiných dardových psychóz?

Část III. Jen se domluvit

Jakto že se některý koncert zpívá a jiný ne, i když je lepší aparatura a mělo by to slapat? Jak to že některý zpěvák je sám o sobě, aniž otevře pusu, už úspěšný, a jiný ani oceloživotní práci nedojde tamtéž - k ovládnutí hálů?

Už mnohokrát se i skupině NA PRANU stalo, že někde v malém klubu, bez aparatury, když to vypadalo na průser, se po několika písničkách něco ve vzduchu votočilo a už to jelo: komunikace jak vystřižená z učebnic folkových zpěváčků. Lidi reagovali na každý verš, soustředěně poslouchali, zpěvák i hráči rostli každou písní. Jindy, dokonalá aparatura, hodně lidí, ale chlad, studeno, výkon klesá, odezva žádná a výsledek - jen pocit marnosti a zbytečnosti.

Zeby "učení rytmu"? A přirozený talent některých a hghdicap druhých? Proč že Noha není jako Merta nebo Janota? Jo jinej, jasně dav neovládá a musí tedy mít s sebou další dva (aby jich bylo víc a nebáli se obecenstva nic) a musí na to jinak.

A tady je kozel zakopán, tvrdí kongo. Dokud byli i ti druzí v kapele přirozenou rytmickou součástí veškerého dění (sú byly písničky Jakubovy, housle hrály podle houslisty a kongo podle kongisty a šéf nebyl šéf ale partner), jelo to nahoru a málem jsme se dostali až do I.ligy folkařů. Už chyběl jen kousíček.

Pak si Jakub Noha usmyslel že přehne problém přes koleno a srovná tak jako když na počátku koncertu, nervozní a rozechvělý, láme trénu tím že se zatne a řve své texty ven, do nich, srovná tak chtěl vyřešit otázku přestupu ke slávě, jinými slovy, k ovládnutí folkových sálů. Nechal na rady zleva zprava a asi postrašen křídelním útokem Olgy Janoty a raketovým útokem Bohavioevým došel z názoru že "musí dělat blok" a v křečovitě snaze zapomenl na to že má u sebe dva kteří by mu rádi pomohli a vynechal je. Snažil oštil přílišnou odpovědnost za své písničky a jejich prezentaci. Jenže spadl do louže a nezodpovědně postavil partnery do trapných situací: museli hrát s odporem, nechutí, to co jim nesedělo, šurt, nedovolené polotovary, hrrr na ně, hloupě od desíti k pěti.

Mnohokrát se o to na zkouškách diskutovalo: aby něco zbylo, aby písnička "žila", a nezahynula hned podezřením, musí být dočasná. Hotová. Některé písničky se brání zuby nehty a nelze je uchopit jinak než takřka živě čekaj na inspiraci.

Každý spěvák je jiný a musí volit jiné výrazové i interpretační prostředky (to je věta, co?). Zlý Janota je taky uvnitř jiný než jak se jeví a upovídaný Merta je v autě jen upovídaný, nikoliv ovládaný davů a máš volného verše.

Jakub Hoha, až textově občas suverénní či jindy upřímně spovídacího se, vypovídá o sobě a světě kolem sebe samozřejmě jinak, po svém, a má právo říkat to tak jak chce. Hraje-li sám a pokusí-li koncert, nic se neděje. Příště to třeba bude lepší. Jemně když předčasně podává hlavní chod tam, kde jsou svyklí (a kde očekávají) na téměř profesionální úpravu jídel, nedovolený a sbrkle utrušeně podaný (s protím utěrky v polévce) a strhává tím i své kolegy kteří marně mňavají od okénka kuchyně pozor pozor Jakubo, ještě ne...pak je sám proti sobě a to mu nikdo, ani folkový báb a syn i duch Beatles neodpáře.

Z hlediska konga je to jasné od počátku: nečeká-li se Jakub domluvit se svými partnery (kteří navíc ty písničky slyšeli mnohokrát), jak pak může očekávat že se domluví s publikem plným přátelského očekávání, které ale není nic o krizi v Jakubovi a skupině a které právem očekává hodnotný výkon odpovídající jménu a pověsti která skupinu a zpěváka předcházela? A protože lidské jednání je akrovité, nezdár mezi kolegy, nezdár na koncertu či nepochopení písničky na které tolik záleželo se Jakub snaží řešit ještě větší zatvzlostí (já mám přece pravdu) a plácá se v tom dál, neohlížeje se na ty kolem.

Krise pak jen vyhrotil akce jevy a uddlosti až k extrému, kdy hlavy bolí, anginy napadají, zvukaři jsou odouzováni, díchase se netrpí, do textů ni nešahajte a do hudby taky ne a vo stylu Laura a Hardyho dobře miněný pokus škodu napravit páše větší a větší škody a vypadá to že návratu spátky není.

Možná Jakub Hoha prostě neví co chce. Hlavní zpěvák který je počítán do folku ale nehlasí se k tomu nebo folkový bavičk malých sálků který kašle na desky a fotky v Melodiih? Čís který si najme studiové hudebníky a umí je slyšet aby s ním dostal výkon nebo partner který se neumí domluvit a tak ponorkově nenosí průrůstá jako plíseň kárku? Je mu jedno jak dav reaguje nebo stojí a padá na pochopení poetických obrazů v slovně nadupaných slokách které často nechápu ani partneři v kapelo a které popest "nelze slovy" nebo jen nerozhodnost?

Jakub je asi nerytmický. Jeho mikropohyby neodpovídají stylu výpovědi a posluchač nemůže synchronně odpovídat. Nedomluví se. Až vždyť ještě před rokem se domluvil! Šlo to nahoru! Nedozdí ještě I.ligy? Nezá na to? Je vina v těch druhých nebo v něm? Je ochoten se pokusit o rovnoprávný kompromis se kterého bude možno vyjít a řešit problémy konstruktivně? Nebo je otrokem své žalostné pychy (to přece nejde aby měli pravdu oni) a cítí, že jde špatnou stezkou ale stydí se to přiznat, jak by vypadal?

Část IV. Rozpor jako motiv i brada

Když jsme hráli naposledy v Bratislavě, kde je NA PRAMU a Hoha velmi populární, jeden člen Slnovratu v záhlaví podotkl mezi běžně nezávaznou konverzací: Ako to že píšete také silné texty keď si taký usmierovací typ?

Každý umělec je vlastně nešťastný člověk který řeší své problémy se o nich píše, zpívá, že je kreslí atd. Rozpor Jakubovy osobnosti je hlavní silou jeho písničkové tvorby a jeho pohled na svět je právě proto jiný (a šedoucí) že on sám je jiný. Jinak chápe, vnímá, jinak řeší či hřeší. Každý z nás je jiný. Podává se snovu se synchronizovat NA PRAMU a dojit až nahoru? Domluví se Hoha s příteli i posluchači? To už je ovšem jeho věc a má na to ještě dva měsíce roku Pač a pak další rok, rok Praseto. Neproměňte svou šanci a uchopí ji za pačesy?

NOVOROČNÍ CÍKÁNSKÝ (to je důkaz že si to zapisuju hned,
ještě ani nevidím na voči), tak tedy

Novoroční cíkánský folk (sen z 1.1.1983)

Jdu po Národní před Redutou a zaslechnu odněkud zvukovou zkouš-
ku, ještě roztrénovaný a nenahalený hlas zpěvačky, jde to asi z
Metra (správně to má být Lucerna), je všední den, nikdo žádné přeo-
nosové vozy, ale je to určitě tohle. "Aááá", holka ohytá tón,
zvuková technika říká "tak znovu, ten hlas ještě není dobrý",
někdo se ptá na basu ale ona prý nejprve hlas,

v tom spatřím za výkladem volkopředprodeje vstupenek divně
obyčejnou cíkánku jak se nestrášeně opírá o stojan mikrofону a
vedle ní cíkán jako hrac v kloboučku drnká na basu, snad aby tam
tak nestránila sama a přežila tu trénu, střih, výklad není v Pro-
so ale v Krnově na ulici vedoucí ke Slezskému Domu, což je nej-
větší ale taky nejstarší hotel s nočním podnikem ve městě, jdu dál
a slyším jak po třech verších nějaký cíkán, tedy kluk a ne ta
holka, začne zpívat, nejprve jen tak s kytarou, začátek nezachy-
tím ale od oka, žiku kdy uslyším verš -" a nejlepší je JAS VASA"
a z dalšího vyplývá že jde o indickou mytologii a překvapivě
jasný a dobrý text, zpozorním, jdu dál a vidím jak zastavují volhy
a embéčka a vylézají z nich cíkánské rodiny, muži v kravatách,
stojím u výkladu a basák hraje, spadl mu klobouk a gumičkou se mu
zachytil na krk basy, taky asi ztrénovaný, jak písmička pokračuje
koukám že si ji zpívají i ty vystupující tlustě našminkované cí-
kánky i ten děda i šofér, tlustoučkej cíkán dluží když bouchá
embéčko a kontroluje jestli má zamknuté všechny dveře. Je slyšet
jak odněkud zdola z toho sálu se přidá celá kapela, mají tam cim-
bál ale je to bigbýt jak stehno a hlas kluka zní nad ulicemi malého
města a já brečím štěstím a vděčností.

byl jsem s tátou domluvenej že se půjdu najíst do jedné hospo-
dy, costou si kupuju noviny, mají je tam barevné a zdají se být
graficky velice dobře zalomené, strkám je do kapsy a mířím k hos-
podě kde jsem od maturity nebyl...

zároveň si vzpomenu jako kdym po ránu ve čem jsme se to včera poště
večer dohodli s Nohou a Mazánkem, Mazánek pořád přerušoval tím že
vykládal jak někde viděl za výlohou obyčejnou "lubovou" kytaru za
3 a půl tisíce a že si ji koupí, já na to dyk tys nechal prodat
před nosem sitár za sedm tisíc a nemohl sis a ani sis nechtěl půj-
čit protože bys to prostě neměl z čeho splácet!!!

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Jedent student zenu, nespokojen s dosavadními výsledky svého sna-
žení se rozhodl že odejde daleko přes poušť do severní číny ke
hlavnímu zenovému mistrovi. Putoval celé týdny pouští, a jednou
v noci, docela vyčerpan, žízniv a hladov, dorazil do oázy. Nalezl
polorozpadlou chatrč, potmě šátral po zemi a hle, nějaká kuličá
nádobka a v ní voda! Dychtivě obsah nádobky vypil, o jaké oáso!
Je zachráněn. Ráno když se probíral, zjistil, že to z čeho pil, byla
vyschlá lidská lebka plná schnulé vody a šervy. Okamžitě se poz-
vrátil a v tom, lup. Poznání. Včera jsem neviděl, ale jsem tedy
"nemyslel", a jak to bylo lahodné. Dnes vidím, myslím, a pozvrá-
cel jsem se. Problém je tedy v tom že musím odetnout myšlení,
fokl si student a vydal se na cestu zpět, protože mistra už ne-
potřeboval.

ZÁŘÍ 1982 ****

- st. 1. SPIRITUAL KVINTET
- čt. 2. WABI DANĚK GOTTWALDOV
- po. 6. HEURÉKA
- út. 7. PŘEHLÍDKA VÍTĚZŮ PORTY 82: ČP 8 K.VARY,
NEREZ • UVÁDÍ M.KOVÁŘÍK
- st. 8. MINNESENGŘI Č.BUDĚJOVICE
- čt. 9. ZŘÍDLO Č.BUDĚJOVICE
- út.14. TÁBOROVÝ OHEŇ MLADÉHO SVĚTA
- ROHÁČI LOKET n/O. • UVÁDÍ J. DOBIÁŠ
- čt.16. BLUESBERRY
- po.20. OTEVŘENĚJ DEN: SMOLAŘI • M.KOVÁŘÍK
- út.21. POUTNÍCI BRNO
- st.22. STOPA PARDUBICE
- čt.23. C.K.VOKÁL
- po.27. NEWYJOU
- út.28. ŽALMAN A SPOL.Č.BUDĚJOVICE
- st.29. PACIFIK
- čt.30. JAKUB NOHA + KOHOUTEK
+ MAREK

SPOJENÍ OD METRA A HRADČANSKÁ
BUS C. 108-174-180-235 ST. HLADKOV
TRAM Č. 8-22-23 ST. MALOVANKA
ZACÁTEK VZDÝV VE 20.00 HODIN

PŘEDPRODEJ: SLUNA (ALFA, CERNÁ RUŽ) VSTUPNE 12,- Kč
MELANTRICH (PASAZ HYPOTÉKA)
A HODINU PŘED ZACÁTKEM PŘEDSTAVENÍ
V KLUBU NA PETYNCE

DOHODA O ROZVÁZÁNÍ PRACOVNÍHO POMĚRU

rockově akustická amatérská skupina NA PRAHU

Organizace pod vedením autora textů a hudby Jakuba Nohy

kontrabaskista a cinkář a tamburínař

MARKA

pracovník

nar.

Slovenská 17, Praha 2 (může se u něj zkoušet)

trvalé bydliště

20205E AY 74

46 00 23/418

obč. průkaz evid. č.

rodné č.

uzavírají tuto

dohodu o rozvázání pracovního poměru

31.12.1982

Pracovní poměr jmenovaného pracovníka skončí dne

že ho už nebaví (jezdít a hrát furt to samý, že chtěl
Jádrovi pomoci a má dojem že taky pomohl ale teď je situace taková
že mu "pomůže" když odejde, tváří problémy Nohy si musí vy-
řešit Noha sám a protože poslední dobou se dvě individuality
střetávaly moc tvrdě až jiskry létaly a pro Marka je první zása-
dou tvorby aby ho to "bavilo" a bylo to bezva, končí)

Praze

V

29.12.1982 (po vlastně třech letech
spolupráce a asi 80ti koncertech a dvou
natáčeních ve studiu a jednom v přenosném
studiu a tisících km ujetých emběčkem ve
kterém Kohoutek kouřil a táhlo na nohu)

Bylo to fajn, děkuji za tolik setkání a zážitků, přeju vše nej.,

Razítko organizace a podpis
pracovníka organizace
oprávněného jednat jejím jménem

Podpis pracovníka

P.S. Ti čínani to ale předpověděli už před několika tisíci lety,
protože rok 82 byl rokem Pan a tedy i Marka, měl přiseuzeno úspě-
šné vystupování a vrchol kariéry a z vrcholu je cesta zase jen dolů.
Z senového hlediska amateur potřeboval "mezi lidí" jako měl a jedná-
ní s Nohou bylo ideální "tavírnou" teorií a praxe.

V dohodě musí být uvedeny důvody rozvázání pracovního poměru, požaduje-li to pracovník.

DŽEZ JE MRTEV!

aneb potřebujeme nový název pro hudbu která v nás zvučí (měla by)!

JAZZ IS DEAD/LETTER WORD, NOW

(parafráze na "four-letter words, "čtyřlístá slova v angličtině, a "král je mrtev...")

Já bloud! Jak jsem byl pitomej, že mi to nedošlo už dávno! Furt jsem chodil na festivaly a sbíral desky a furt jsem byl, zvláště s jazzovou tvorbou Československou, nespokojenej, furt jsem od ní totiž očekával něco hmacího, avantgardního, popoháněcího.

Když jsem na jazzovém "festivalu" ve Slaném, 1982, sledoval Vlastu Práchevou (nic proti ní), trio Bory Kříže (nic proti němu ani agresivnímu dědkovi suverénovi Žižkovi). Gondolána, Růžičku, Classic Collegium, slánský Big Band a jiné hvězdy, styčel jsem se za to co předváděli a zformulovaně to vypadalo takto:

.. "Ježíšmarjá, dyk to jsou sračky! Deset, dvacet, třicet let starý postup, y exhibice instrumentalistů kteří ale nemohou hrát špatně když hrajou třicet let, takže jakýpak "přínos"? Jak se na to ti lidi můžou koukat...?"

A koukl jsem se na "ty lidi" a zjistil jsem, že svůj k svému. U stola s velikými cedulkami rezerv pro.. "OV KČP, OV Hf, MIV, SSN, OV KČP, MIV. KULTURY, " atd seděli místní hororace a filfleny a kariéristi a klivopáteřníci a nabubřelci a tleskali a byli pyšní na své město a úspěchy a život a vzhled a břicha a výstříhy.

A tak mi to došlo: vždyť oni ale mají vlastně pravdu! Ti na pódiu hrají jazz a ti dole ho mají! Hrají to co se hrálo před třiceti dvaceti a deseti lety, ale to byl jazz! Tenkrát byl avantgardní a něco přínášející, ale mezitím se generace vyměnily a jako jsou lidi kteří jen Bacha a dost, tak tihle po swing a dost. Hrají a mají jazz a vina není v nich, ale v nás, kteří od jazzu čekáme stálou revolučnost! Chyba je v nás, že jsme si nevymysleli nový název pro naši novou hudbu (když už se od slova rock odvracíme abychom si mohli vůbec festivaly uspořádat)!!!

Jazz je název pro hudbu starou, neodpovídající letopočtu. Kdo ho má rád, ať si naloží plnej talíř, jenže ten kdo čeká víc, probouhá, ať se už dál nenechává zmást jménem a hledá něco jiného! Potřebujeme nový název pro hudbu která v nás zvučí a která nám pomohla nezakrýt a nezastavit se!

Jsem vlastně šťastnej člověk. Na vlastní oči jsem zažil Sluničko a klub Olympik a Juventus a Apollo, pak Brno Sedivýho a Flanengo, filmovou vlnu už tehdy, pak v dobách Křepore a Abraháma a Plastilidy a Perpetu mobilu a Efektu jsem držel palce, pak slávu a pád jazzové sekce (která se taky jmenovala jazzová jen aby ji povolili, pak) i teď folkové znovuzrození na Moravě a Slovensku. Občas si poslechnu novou vlnu na deskách, ale stále, stále chybí to hlavní:

nový název nový pojem nové slovo nový štítek

Jazz je jazz a nikdy jinak, zvláště u nás. Tedy hudba stará, hudba Vlasty Práchevé, Bory Kříže, puristů jako je OPSO či Růžička, ale ne naše! (Gil Evans je výjimka potvrzující pravidlo desek i koncertů)

5. ledna 1983

TAKŽE MILÝ JAKUBE,

Čas se naplnil a doba je zralá. Přesně tak jako to řekl do telefonu, měli bychom se "nějak elegantně rozejít". Já už ospešl něco do svého občasníku, ale dal jsem Ti šanci - pořád jsem doufal že se něco stane a ty povolíš a dopřeješ sluchu mému připomínání, ale na vícerejší zkoušku, která měla být hlavně jakousi "posádkou" co na rozlúčkovém vystoupení v Bratislavě, to znovu propuklo.

Čas byl zralý už na ten nešťastný vystoupení v Clamenci. Jenže já stále doufal, že ti jde o celkový výraz a dopad písniček. Při spíše hádkách než diskusích jsi sice přikyvoval na úvahy o "dokonalosti" a "dokonalosti" útvaru, ale ten tvůj nešťastný hlas jsi tvrdě prosazoval nedodělaný. Několikrát jsem ti říkal že ho takto hrát nechci, ale ty "šel přes utrvely", neodlišeje se nejen na mé počty ale ani na diváky.

Při jedné zkoušce nedávno (a i při vícerejší) jsi dokonce jasně dal najevo, že Ti jde o "převrhnutí o vyměnění textu" a ne hudby a do hudby Ti nakonec "nikdo kecát nebude a do textu až teprve ne!" Včera šlo o dva stonající z Tvé strany, třeba jen o jejich vykoušení, aby dostala charakter který jsi Ty sám a počátku od ní vyžaduješ. Byla tvrdý jak kula.

Jsem to Tvé písničky a máš plně právo se s nimi posrat či podat je tak jak chceš Ty. Ale při jakém takovém požití na ty dva roky se spolu jezdíme, že pokud jsi ponechával tvůrčí volnost tak máš takovou a pokud jsem hrál tedy kapela, rosbíhalo se to na úrovni slušnosti, a svým způsobem v našich zemích, novou úroveň. Ale jsem Ti nešťastně tlačil do nějakého povídání nebo přívodního slova (protože tvrdím že na celovečerní poslouchání je Tvých textů a metafor přemířil a lidi by si snadněji oddech při povídání nebo přestávce mezi ječím a druhým lidem (Tvými textem) a Ty začal plácet "blok" a emoce zainteresován, zatvrdil ses a už to bylo s kopoučkou. Já musel hrát ne za sebe, ale za Tvé představy o tom jak se hraje na kongo a hrál jsem. Nakonec jsem se na pódiu i styděl, nejen za sebe, ale i za Tebe. Měl jsem třeba chuť už konečně lidem říct, "Lidi, prosím vás odpusťte mi že nehraju jak bych mohl a chtěl, ale tluču do toho tak naivně a prostě jak si to Jakub v rámci zdůraznění textu nařídil a stydím se za to!"

Stále, Jakube, tvrdím že dopad Tvých textů by byl daleko důležitější kdyby byla hudební stránka srovnat tak detailně jako textová (určitě text mnohokrát přepísaný). Ty jsi dnes jiného nároku, takže se musíme rozejít. Nebaví mě totiž jen existovat literárně melodramatu. Nikdy jsem nechtěl být profesionál právě proto abych si jako směr mohl vždycky dovolit hrát to co se mi líbí a za čím si stojím. Posledních pár měsíců jsem musel tlouct něco co mi šlo proti myslí i "průměru". A to nechci a nebudu.

Takže, milý Jakube, díky za docela pěkné dva roky, hrálo se mi s Tebou fajn, bezstarostný život řadového člana kapely s odvozem až do postele po koncertě mi vyhovoval a poznal jsem řadu zajímavých lidí i míst. Na vlastní kůži jsem ochutnal "folkové rozmezí začátku osmdesátých let", jak se snad o tom bude někdy psát, máš se, svůj nárok

Festivalová akce před přestávkou

(Son z 5.1.1983)

Na jazzovém festivalu snad z Karlových Varů, protože sál jako Thermal, sedadla moderní, hodně příkře do výšky. V zákulisí obvyklý zmatky, ale pak se to rozeběhlo a po několika tradičních účastnících "jazzových" festivalů jako poslední před přestávkou hraje nějaká kapela z Pardubic, která už loni překvapila netradičním pojetím. Hlasatelka která to uváděla jim předala nějakou cenu a když jim blahopřáli předšedové nějakých výborů, vzala si přes rameno nějakou superkameru či holografický foták a za stálého usmívání se dělala jako že to umí, všichni koukali co a jak a vypadalo to že to opravdu zmákně, ale vždycky to nasadila na rameno a dala k očím a znovu dala dolů a něco šetelovala, znovu nasadila a znovu šetelovala hledáček, pak šetelovala objektiv, vypadalo to na digitální holokameru a než to všechno šetelovala, už bylo předávání konec, takže trapně v sále. Kluci pardubický měli první písničku spíš parodickou na různé malé jazzové soubory, natřásali se a jakoby jazzovali, ale místo na saxofony a elektrické piána na malé dětské klavírky a na hřebínky a dětské bubínky a bylo to fajn. Měliděsnou sestavu bubnů, muž řekl že budeme hrát po nich ale zapomněli mi říct že bude přestávka, tak jsem tam přímo na pódiu machroval s kobercem a rozdělal jsem si tabla než mi to došlo a tak jsem se snažil nenápadně to všechno shrnout víc dozadu z dosahu reflektorů mezi syntezizátory a bicí k oponě. Jeden pardubičák tam měl dva africké veliký bubny, tabla poněkud jiné konstrukce, a druhá písnička začala taky fajn, vběhla spousta dětí a začaly sborově spívat zase parodii na dětské sbory, ale jazzovalo to. Jenže najednou všichni koukáme, a vidíme že na jakémsi obrovském plátně - my z pozadí před sebou obráceně, lidi ze sálu nepřevráceně stranově, křepčí a zpívají nějakí ti arménští nebo jací tanečníci a postupně nám pomalu všem dojde, že to je dramaturgický hold pořadatelů nějakému sovětskému výročí a ztrnou jak ti co hrajou tak sál, ale pak se stane něco tak solidárního a dokonalého, na plátně křepčí tanečníci a arménské děti s rudými šátky se vlní (jak je plátno širokéúhlé a snad dokonce panoramatické tak je hodně do ořluku a s jeviště vidíme postavu hodně podlouhlé a rozmazené), jenže hlediště obrovského sálu se na znamení protestu, tichého, českého, ale vypuklého, všichni lidi strašně rychle vytráťej ze sálu, běžej pryč a než bys to pěti napočítal, barevně křepčící plátno civí do naprostého prázdna přepychových křesel.

Jdu se najíst do blízké restaurace 3.cenové skupiny, obávám se že tam bude plno, ve frontě před pokladnou se setkávám s Babuljakem který vykládá jak jeli a že měli třikrát kontrolu a zapomněli fujary, vybírám si řízek, ženská chce vědět jak velké, nerozumná otázce a říkám samo velké, ukáže se že to je obalovaný sýr a ženská ho rozplizne do tenké, ale "velké" placky. Je to hned hotové a nesu si to někam se usadit, místo je až vzadu, tam seděj ti pardubičáci a konverzačně jim chci polichotit, oni že totéž se jim už stalo mockrát, že je to nenechali dokončit a očividně si z toho nic nedělají, líbí se mi to a žvýkám sýr o sto šest abych je stihl a mohli jsme si popovídat cestou, zpátky, protože kdoví jestli druhá půlka Anaginem opraydu začne.

松石图

董其昌

Sosen ASAHINA (prezident Japonské Buddhistické Asociace, ředitel
zenové školy Ryūkudōji):

PRAXE ZENU

Co je to zen?

Z optát-li se, co přesně zen je, odpovím, že je to zmlout
své vlastní podoby. Zmít svou originální podstatu, povahu, znamení
zmít svou opravdovou povahu, znamení to vědět - zkušeností - že od
sámého počátku je mysl člověka prázdna a není v ní ani hřích, ani
stípení, ani klam - mysl je nímerně živá a svobodná.

Jedním ze základních článků buddhistické nauky je poučka:
"Všechny bytosti, bez výjimky, v sobě mají Buddha". Tímto Buddhou
není nic jiného než "originální mysl" člověka. Sakjamuni se naro-
dil v královské rodině v Indii a měl všechno co si lze k životu
přát. Ale když se podíval na ostatní člověka, viděl, že lidský život
je v plné plný utrpení, ve stálé plný hoře a nemoci a utrachu ze
smrti. Meditoval o tom, jak by člověk mohl uniknout této utrpení
státi se trůnnu, opustil ženu a dítě a vedl život náboženského aske-
ty. Po mnoha letech duchovního usilování nakonec prostřednictvím
zenu našel originální mysl člověka a dospěl tak ke klidu mysli, ke
konci veškerého utrpení a zvolal: "Jsem Buddha".

Svět originální mysli

Slovo "buddha" v sanskritu znamená "ten kdo se probudil, kdo byl
osvícen". Podle těchto slov Sakjamuniho nazýváme originální mysl
člověka "buddhovským" a ten kdo našel svou originální mysl je
"osvícen". Sakjamuni, když se probudil, popsal svět originální mysli,
řekl, že kdysi existoval "neomezený život" v čase a "nekonečné
světlo" v prostoru. V takovém světě neexistuje smrt, ale jen velká
věčnost rozprostřená od čarí prachu které neznáme k vzdálené bu-
doucnosti a nic také nic nevíme. V prostoru neexistuje nic vně mysli
ani tykadla směřence. Ve světě obyčejného "zavazého" rozumu já jsem
já, on je on, a hory, řeky, jezero, nebe, to vše je ve vztahu ke
mně vnější. Ale ve světě originální mysli tomu tak není. Je-li ob-
leza vysoká a nechráněná, je to proto, že naše mysl sahá vysoko
a je bez hranic. Jsem-li hory vysoké a země hluboká, je to proto
že naše mysl je hluboká a vysoká. Teče-li voda a rozprostírá se no-
ře, je to proto, že naše mysl teče a rozprostírá se do šíře. Dokon-
ce i všechny vzdálené miliardy světelných let nejsou vně naší mysli.
Různé filosofické školy a buddhistické sekty se snažily rozumově
vysvětlit toto učení a určitě to byly studia důkladná a systematic-
ká, ale zkušenost žáky zenu naučila, že jistější a přímější cestou
k osvícení mysli nebudou teoretická studia ale originální mysl v
každém jednotlivci a její doplnění, tedy zen. Uvědomili si, že bude
lepší sebrat odvalu a po vykonání nezbytných příprav se kroc za kro-
kem vydávat na cestu. Jakmile pak žák dosáhne země originální mysli,
nebudou už knihy a rady cizího jinými potřebovat. Tu a tam se mohou
některý detine míst kterých si předtím nikde nevšimli a pocítí nut-
nost napsat vlastní "cestopisnou" knihu, ale vždy tou hlavní radou
bylo je a bude "musíte hledat sami, jen a jen vy". Jedině Vy sami
můžete prohlednout sami sebe. Písem jiných je k ničemu. Je užiteč-
né mít dobré přátele nebo učitele, neboť ti nám mohou říci jak evi-
dit, mohou nám pomoci nepohybovat v našem úsilí, ale veškerá práce
bude angažovaná v soběsamé "Co a jaká je moje originální mysl?"
musí být výhradně jeho vlastní. Zvenku pro něj nelze nic učinit.
Proto zenové mistři nepoužívají teoretických a systematických me-
tod k vyjádření osvícení, které získali, ale vybírají cesty, kte-
ré jsou přímé a super-racionální. Z hlediska "zavazého" rozumu se
tyto metody často mohou zdát nepochopitelné a brutální, ale pro

Žáci zenu jsou naprosto příměření, dokonce laskavé; když se Rinzai zeptal svého mistra Ōakua co je první principem buddhismu, mistr ho 12x přetáhl holí a když Rinzai otázku dvakrát opakoval, dostalo se mu pokaždé stejné odpovědi. Umožnilo mu to ale spatřit vlastní originální mysl.

Žádné protiklady

Rinzai se později stal velkým zenovým mistrem. Měl ve zvyku odpovídat na každou otázku žáků křikem "KATZ!". Toto cínaké slovo je prostě jen zvukem bez významu a právě proto jej Rinzai používal. Mistr Unen, dotázaný smíchem kdo je to Buddha, řekl: "Lopatka na hnůj". (Lopatka na hnůj sloužila k odstraňování výkalů). Ve světě zdravého rozumu je Buddha něčím vznešeným a čistým a lopatka na hnůj něčím dokonale nečistě špinavým, ale v zenu neexistuje protiklad. Samozřejmě to znamená že každé z bodů je stejná jako hnůj. Jakmile pochopíte originální mysl, veškeré mentální aktivity zstanou stejně jako předtím: snějete se když jste šťastní, pláčete když jste smutní, čisté je čisté a špinavé špinavé. Ale zároveň můžete transcendovat radost a smutek, čistotu a nečistotu. Buddha je Buddha, lopatka lopatkou, ale zároveň vším a jedním.

Knich se zeptal Džošua "Co je to ten zen který přinesl Bodhidharma?" Dub na zahradě, odpověděl mistr. Knich nepochopil a položil další otázku: "Hovíte o něčem co je vně vaší mysli?" A když mistr řekl že ne, zeptal se dál: "Co je tedy ten zen Bodhidharmy?" A Džošua opět odpověděl: "Dub na zahradě".

V tomto dialogu se nám ukazují dva světy, svět mniha který ještě neosáhl osvícení a tudíž byl schopen myslet jen v termínech rozlišování mezi sebou a tím ostatním, vlastní mysli a vnějším světem, a na druhé straně svět mistra Džošua, ve kterém věci nejsou vnímány odděleně. Jediný způsob jak to pochopit je hledat dokud nenaleznete.

S problémem života a smrti je to stejné. Ve světě rozumu všechno věci a bytosti umírají a i ti kteří se holedbají dokonalým zdravím jsou nevyhnutelně odsouzeni k smrti. Ve světě zenu a těch kteří nalezi svou originální tvář, mysl, je i smrt vnímána jednotně a tak není. Kanzan kdysi prohlásil: Smrt neexistuje". Umřel v 84 letech, ale žáci zenu nepochybuji o pravdě jeho slov a vědí že Kanzan žije.

Jak cvičit zen?

Oděšima bylo považováno sezení v meditaci za tak důležité, že zazen byl až stotožňován se zenem samotným. Tato metoda sezení přišla z Indie do Číny a pak do Japonska a začneme-li ji cvičit, brzy zjistíme, že je to velice praktický způsob jak koncentrovat a vyčistit mysl a postupně zesilovat hlubokou meditaci.

(Páklady pozic a pokyny viz jiné prameny, psan.am). Podle slov mistra "sezení je bránou k míru a radosti".

Každý má "originální mysl", ale ne každý si to uvědomuje. K jejímu domlušení existují dvě různé metody, Dogenova cesta správného sezení a "vystavení všeho rozlišujícího myšlení", druhou je použití koanů, kdy žák dostane speciální objekt meditace jakož "zkoumání" máhe dosáhnout cíle. Každý máhe dosáhnout buddhovství, ale jen díky usilovné praxi a za nezbytné asistence víry, že buddhovství lze realizovat. Správné sezení ale vždy přinese patřičné výsledky, třeba jen upravení zdraví a dobré mysli. V originální mysli neexistují nemoci či starosti. Sezení je prostě medicinou, která léčí nemoc oddělující lidstvo od tohoto absolutního zdraví tělesného i duševního. (Zkrácený překlad z Japan Illustrated, 1965)

KYOTO V PRAZE

meb popis události kolem náv-
štvy japonských intelektuálů
ve zlaté mtišce Praze

jak k ní došlo v období
od 29.9. až 20.10.1982

Úvod: když jsem byl v Kyotu
na podzim 1979 uveden do domku
a bambusového hájku ve čtvrti
Jamašina v městě Kyotu, netušil
jsem ještě co všechno zažiji.
Odjížděl jsem pln dojmů nejen
z klášterských zenových zahrad,
ale i se slibem dvou profesorů na univerzitě
v Kyotu, Saskii Išikawa-Frankeové a jejího
manžela, Mitsunobu Išikawy, že přijedou do Pra-
hy. Po třech letech se to profesorcevi Iši-
kawovi povedlo, a začal učit na univerzitě
v Bochumu v NSR japonštinu.

Kursy probíhají intenzivní formou 20 dnů,
od rána do večera, moderním způsobem,
pak je měsíce přestávka a kdo má zájem má-
že pokračovat v kurzu propokročilě. Ale po
absolvování prvních 20ti dnů je údajně kaž-
dý frekventant schopen se v Japonsku domlu-
vit. Víde. V pauzách Mitsu studuje islandš-
tinu (v Japonsku je profesorem dějin umění
a němčiny, soukromě studuje keltské jazyky).
Jeho žena, rodilá Němka, Saskia Franke,
si mezitím na půl roku odskočila do USA,
a pak se toulala po Evropě. V Kyotu přednáší
dějiny evropského umění, učí hudbu, má kolem
sebe soubor provozující renesanční evropskou
muziku, je členkou řady dobročinných organi-
zací, vydala knihu německých verzí "haiku",
stylu japonské poezie, má doktorát, spousta
fléten a píšťal a neustálou chuť do dobrod-
růství. V Kyotu jsem díky ní poznal řadu
japonců, opilec, doktorů i intelektuálů, se kterými
bych se jinak v životě neměl šanci setkat, natož promluvit.
Já jí na oplátku dal příležitost navštívit zenový klášter,
a začít tak přímo kontaktovat zenbuddhismus. Byla jednou
se tří žen v Japonsku, se kterými byla radost promluvit.
Chtěl jsem jí vše opatřit v Praze a tak jsem měsíce předem
organizoval možnosti k společnému hudebnímu vystoupení.
Něco vyšlo, něco ne, a když odjela, měli jsme oba dva dobrý
pocit, že v rámci daných možností využila svůj čas v ČR
jak to šlo nejlépe. A jak to šlo?

I. Seznámení s Prahou a Čechy

Jednou z metod jak se nejrychleji naučit plavat je vhodit
adopta do vody. Ať ukáže co umí. Saskia večer přijela rychlíkem
na minutu přesně, s batohem a dvěma taškama, vyspala se z cesty
a už jí čekala první procházka Prahou a večer koncert Jakuba
Nohy v klubu Na Petynce. Žena vyvěřela a jedli jsme samé vý-
borné české jídlo, vstávali v deset a přicházeli domů k večer-
ní, abych já unaven odpočíval a ona navštěvovala opery.

能
月
己

京
都
人

"Japonci v Praze"

Takhle slušnou a pořádnou návštěvu jsme teda ještě neměli, s úplnou samozřejmostí umývali nádobí ihned po jídle nejen po sobě ale i po nás, ustýlali, zametali, hráli si s holkama, a vypyťovali se. Fotili si obchody a hlavně fronty, zvláště japonci nikdy v životě neviděli fronty na maso a jiné poživatiny. Oba dva byli v Praze před deseti patnácti lety a tak srovnávali: domy šedší a schátralejší, daleko víc lešení, ale metro jednička. Lidi ale nasranější, nevrlejší, zvláště po ránu (ráno je u nich po deváté). Saski a šmejdila po antikvariátech (poslali jsme devět balíků knih a notového materiálu přímo do Japonska) a hudebních obchodech (koupila slovenskou píšťaločku ze 350, zlatým plíškem intarzovanou, látky a batiky a hrnečky a spoustu ženských věcí) a ulicích s neutuchající energií. Navštívila zkoušku renesančního souboru Ala Bohemica a okouzila skladatele Vogela aby jí složil dvě skladby pro její kapelu v Japonsku. Helena vařila "typicky" česká jídla takže jsme žrali až se nám dělaly boule za ušima. Itd.

"koncerty"

A hned v pátek hrál Hrášek a spol. v Malostranské Besedě. Jako "vločka" vystoupila Saskia s třemi japonskými písněmi, uvedl jsem to a obecenstvo už v průběhu první písně ztlachlo docela, jen projíždějící tramvaje rušily. Nevil jsem se s Petrem B. a jinými, bylo téměř vyprodáno ale přesto prý pak místní dámy řekly že už ne protože nebylo vyprodáno. Chacha. Jakoby jindy je na jazz vyprodáno. Kdepak. Saskia si to nahrála na kazetu a byla spokojená, zatímco Hrášek & spol. spokojenější nebyl, hlavně se zvukem, přestože zvukař shrábl celých 500 co Beseda dává.

Hlavní koncert se ale odehrál v Přelouči. Agilní Jaroslav F. sjednal hraní na venisáži, takže před vstupem, na koberečku, sasedl sítáa a tabla a vedle stála Saskia a zapreludovali jsme něco tklivých i rytmem posedlých melodií ku všeobecnému potěšení známých i neznámých tváří. Drvota přijel, taky Lumír (toho jsme pak odvezli autem zpátky), lidi z Těšnova ujistit se jestli Amalgam přijede k nim, a večer po domácím sněženém králíku u Borůšků v oprýskané místnůstce pro třicet čtyřicet známých a zvědavých jsme totéž zahráli ještě jednou v delším provedení a s více hráči. Poté zacea zenová přednáška a ukázalo se že Saskia NEMÁ barevný diálky z různých zenových klášterů ale jenpřefoceně fotky z knihy kterou mám taky, ale povídala celkem dobře. Znovu jsme zahráli, pak jsem promítl diálky z Japonska a zenu, a nastala diskuse a v ní se ukázal jeden rys na který jsem nebyl připraven. Podle přísloví cizí kýta chutná líp, protože netušili samozřejmě, že Saskia je mou zachnou a zen začala dělat až po mém příkladu, nechželi abych povídal já (nebo rozšiřoval a doplňoval její odpovědi) ale vyžadovali abych plnil jen roli překladatele. A tak se jim dostalo toho si přáli. Ptali se dosti do hloubky, vida je.

Další koncertík se odbyl v Barácnické rychti v Nerudovce, po diskotéce Vlčka Josefa o němcích a francouzích jsme zahráli tak, že prý i obávaný neposloucháč Zajíček poslouchal a prý se líbilo! I Jakub pronesl něco v tom smyslu že má těžkou roli po tak krásné hudbě začít hrát své písně. Nebylo nerváno, ale šlo to, i bez jakékoliv propagace. ASKIA byla spokojená, hudba nakazetovaná, zkušenosti doma.

W divadlo a jeho taje a kouzla

Velkohlavý profesor Mitsa prý vždycky poslouchal koncerty své ženy Saskii a bylo mu líto že taky nemůže přispět ke zdraví večera nějakým tím kulturním počinem a tak začal ohodit k jednomu herci NO a učit se "zpívat" texty z her tohoto prazvláštního a nej-symboličtějšího divadla na světě.

Uzávka textu, psaná jeho vlastní japonskou rukou, ilustruje, že jako ze všeho, do čeho se Japonci dají, udělají vědu. Takže je zápis dvou vět s rytmickou strukturou, s jinými pokyny - zvedni hlas, smíš, zpívej krátko, dlouze, středně, poklesni tónem, skrátka je to věda a předmět mnohaletého studia. Tato část je úvodem jedné scény, kdy druhý herec (waki) zpívá: Kukačka se rolí na babusu a ostrov Ůiku se jmenuje podle ní a bambusu.

Samotní Japonci většinou zpívanému textu, který je ve starojaponštině, nerozumí. Hluvenému slovu už péče, ale stejně si na každé představení kupují knížečky s textem vysvětlivkami, přestože každou hru vidě-
li mnohokrát předtím. Mohou tak sledovat jemné nuance herecova výkonu.

Herci jsou většinou synové herců a od malicka studují. A od šestilet v tom pokračují. V šest letěch začínou vážně, rotají se kolem scény a zkulísi a napamat se uoi všechny role. Teprve kolem třicátky se dostanou v menších podružných rolích na jeviště, poráhnají s kimonem atd.

Herci divadla NO jsou jedni z mála, kteří ještě dnes nosí i na ulicích zvláštní druh kimonu, tzv. hakama, a podle toho je lze poznat. A kdo by neviděl, naučí, ale až bude mít možnost, ať tam rychle rychle běží, protože je to opravdu zážit-
tek z největších co Vás v kultuře kdy může potkat.

Saskia pak chtěla koupit oteru s satínco
chodila kolonádami Frantovejch a Karlovejch
lázní já ji obstaral, i když starou a
nutnou spravení, zato s fantastickým zvukem.
Majara byla ošetrálována Helenou,
takže když nejprve Mitsa za povinnostmi
a po něm i Saskia za dalším dobrodružstvím
maďarský odjiti ráčili, měli jsme všichni
a všechny dobrý pocit. Vydařilo se.
A jak vysvítalo z pohlednic v dalších měsí-
cích, domnes vzpomínají na Prahu.

KYOTO teby Prahu strávila nadočekávání
dobře. Bude vzpomínat. A o to šlo.
Teď jen aby Praha měla možnost strávit
co nejvíce světových měst. Prý jestli
mohou přijet s celou rodinou?! Kdo by
nechtěl. Jenže o tom já nerozhoduju.

心管に生る鳥の急が

Mezipřistávám v Barceloně
(sen z 3.1.1983)

Letím s Čedokem někam daleko, smad až do států. Sedím docela vpředu a pravděpodobně mám nějakou důležitou funkci protože se o mne starají. Trochu mi fouká na ruce a ne a ne se po-
řádně chytit zvláště hmoty ze které jsou udělána křídla. Stá-
le nad mraky. Zkouším klimbat ale letuška mne udržuje v bdě-
losti zatímco ostatní spí. Nic k jídlu. A v tom drc, drc,
narážím na kus kostkované silnice, aha, přistáváme, drc drc
objeví se úplný začátek betonové přistávací dráhy, držím vši
silou, protože mám na hohou kolečka, tedy přední otáčivá
kolečka a proto jsem tak důležitý, držím a držím a natáčím
letadlo do správného směru, ještě poslední prudké zatocení
a zastavujeme. Všichni vystupujeme protože máme hodinu času.

Jsem asi v Barceloně, letiště je vlastně jen nějaká budka,
plácek jako v Brně na autobusovém nádraží, kousek dál ubohé
opínavé záchodky, já jdu se spolužačkou jen tak vomrknout
barcelonský střední město kterým jsem četl kdysi ve 100+1 ZZ.
Cestou kupuju v pekařství nějaký dlouhý koláč a mám zásluh
na velikánském dlouhatánském francouzském chleba, ale nechci
mňnit. Všichni ostatní česli vzali první město na Západě úto-
kem. Já jedu na kole a baváková se mi (je asi skládací).

Už musíme zpátky, cíce se mi na záchod, moc, sice jsem se
už usadil, ale znovu se zvedám a opouštím sedadlo, jdu na
veřejné záchodky, překračuju velikou louži a s úlevou zjiš-
ťuju že mám v kapse toaletní papír který tam obvykle pro
takové případy s sebou nosím...

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Žák řekl mistrovi: Hledal jsem Buddhu, nenašel, a nevím jak
pokračovat. Mistr řekl: To je jako kdybys hledal buvola,
zatímco na něm jedeš. Co má člověk dělat aby jej poznal?
ptal se žák. To je jako dojet domů na hřbetě buvola, odpo-
věděl mistr. Žák se zeptal: Mohu být později osvícen, když
na něj budu stále myslet? To je jako pasák krav který pou-
žívá na svůj dobytek hůl jen tehdy převádí-li jej na jinou
pastvinu, odpověděl mistr.

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

PO ulici jde dívka. Je to její mladší nebo starší sestra?

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Když mistr viděl přicházet žáka k bráně kláštera, zavřel mu
před nosem. Žák zaklepal, mistr pootevřel bránu a zeptal se:
Kdo jsi? Jsem ten a ten a pocházím odtud, odpověděl žák.
Co bys rád, pokračoval mistr. Jsem neschopen vidět základy
svého bytí a rád bych byl osvícen, řekl žák. Mistr se na něj
podíval a zavřel bránu. Žák zmaten odešel a po několika dnech
znovu sebral odvahu, zaklepal, a odehrálo se totoéž. Po tře-
tí byl žák rozhodnut promluvit si s mistrem déle a když ten
pootevřel bránu, žák do mezery vstrčil nohu. Mistr ho ucho-
pil za nos a zařval: Mluv, mluv! Žák zaváhal a mistr ho vy-
hodil z brány ven se slovy: Ty nanicovatý hlupáku! Brána ale
přiskřípla. Žákovi nohu, ten bolestí zařval OUUUU! a to mu
otevřelo oči a on pochopil.

ic guitar improvisations with hypnotic
ckerman is a very skilled instrumental-
noughtful and tuneful compositions are
meditation or pleasurable active listen-

ra. REFLECTIONS: LP & Cass.,

Lra Allen, this album also features New-
s Paul Horn and Geoffrey Chandler.
is a deep yet ethereal voice; her singing
nprovisational, usually floating over a
tinkling celestial sounds. Along with
entation also includes zither, flute and
unique and delightful recording.

Joel. VIOLET FLAME: LP, \$7.98,

is a skilled concert harpist who channels
ustical realms and brings it to earth to
e us. His music is very beautiful and it
ear recognizable calm in our body and

Joel. AVE MARIA/MEDITATION
y, \$8.98.

powerful solo harp specifically intended
ng, balancing, purifying and useful for
e very noticeable calming effect of this
ized us.

Joel. LOCRIAN INVOCATION
LP, \$7.98, Cass., \$8.98.

nes down from the clouds on this album.
ound or listening music. Very good for
he like.

Joel and Schawkie Roth. LOVE
Cass Only, \$8.98.

oined here by Schawkie Roth on bam-
ute and gong. They improvise together
Dedicated to Claude Debussy, the
composer, since we evoked his noble
spirit to share with us these impres-
scenes."

Joel & Schawkie Roth. MOTHER
Cass. Only, \$7.98.

rs meditated on certain fragrances in
r these improvisations. They are des-
poems for meditation, relaxation, mas-
nfolding of love." The harp blends well

Steve. MUSIC FOR AN INNER
Cass. Only, \$8.98.

ally designed to be a focus for achieving
arion. This tape certainly accomplishes
combination of soft keyboards, crickets

ating, this music is very
r being in a calm state of
and soft electronic instru-
tists who made "Breathe"
op. Highly recommended!

STARSCAPES. LP &

ickground music, yet we
to be both artistically and
offrey Chandler has re-
nic album with a great deal
ic music of this kind is rare

S THE ESRAJ: Cass.

osed by Sri Chinmoy who
n esraj (a stringed Indian
ow). A very unique and en-

Moulabakhsh Funk.
INDOW: Cass. Only,

his moody tape is solely
s, and bamboo flute). It is at
tive, creating pictures and
d feeling tones in the heart.
written by the two artists,
the highest quality.

AMAT SIANG: LP &

zers provide a sweet and
Davison and friends' melo-
ute, guitar, harp and cello.
on at the end of the day.

E: LP & Cass., \$8.98.

r all its own, this calming
author in accompaniment
arp, cello, percussion and
pecial times when the mind

Sufi Choir. SUFI CHOIR I LP Only, \$6.98.
The choir recordings contain elements of Indian and
classical music, rock and jazz. Alan Watts described it
as, "extremely moving...vigorous and joyous...there is
no doubt that the group has a swinging and delighted attitude
behind its sound."

Sufi Choir. SUFI SONG AND DANCE:
LP & Cass., \$6.98.

This recording comes with a 23 page booklet filled with
photos, quotes, lyrics, musical scores, and comments
on divine dancing. The songs are a pleasure to listen to
and encourage active participation in the movement
and the life of the dance.

Murshid, Samuel L. Lewis. SPIRITUAL
DANCE AND WALK: Book, \$2.95.

This is a charming little book which contains very
practical advice for performance of these dances &
walks, which represent "A Deep Course in Spiritual
Delevopment and Mystical Unfoldment". Even if you
never partake in one of the activities described here,
this is a delightful book to have as an orientation to
Sufi ecstatic dancing.

Sumitra. HONOR THE EARTH:
LP & Cass., \$8.98.

A fine vocal and instrumental album of original and
traditional compositions. Songwriter Molly Scott is a
versatile artist who's style ranges from folk to classical
and reflects a variety of emotions and a real joy for life.
Instrumentation is all acoustic, the predominant ones
being voice, dulcimer, guitar, flute, and cello; sundry
other instruments, both exotic and familiar, are also
employed.

Tallis, Thomas. MOTETS-CLERKES OF
OXENFORD: LP
Only, \$6.98.

This collection of multi-voiced church songs, sung by
"clerkers" or singing men, from the 16th Century has a
serene and devotional quality to it. The unaccompanied
singing may begin on a very low note, which will be
held, only to be added to by more voices singing at a
higher pitch above, creating an ethereal effect not
unlike that of a synthesizer chord. Several choirs of up
to 40 voices will climax with great climatic force.
Heartily recommended spiritual music.

Tabbs, Russell. TRANSFORMATION DAWN:
Cass. Only, \$6.98.

This relatively unknown yet very accomplished artist
(who has played with Carlos Santana) has arranged
the music of Sri Chinmoy on this tape and performs
every song with instinctive and joyous feeling. A de-
lightful favorite.

Paramahansa Yogananda. CHANTS AND
PRAYERS: LP & Cass., \$5.25.

Paramahansa Yogananda, founder of Self-Realization
Fellowship in 1920, was the first great master of India
to live in the West for a long period (over 30 years).
Part of his work was the practice of devotional chant-
ing as an aid to divine perceptions. Yogananda sings
on this recording as he plays harmonium. Songs are in
English, Hindu and Bengali.

Paramahansa Yogananda. I WILL BE THINE
ALWAYS: LP & Cass., \$5.25.

These devotional chants, composed and arranged by
Paramahansa Yogananda are sung by nuns of the Self-
Realization Order.

Paramahansa Yogananda. JAI MA (Triple
LP): LP & Cass., \$11.98.

A 3 record set of devotional songs from the Indian
Ashrams of Paramahansa Yogananda. All of the 34
pieces are sung in Bengali. The instrumentation con-
sists of harmonium, tamboura, tabla, nirdangam,
khola, conch, bell, kansar, kartal, and manjira.

Paramahansa Yogananda. WHEN THY
SONG FLOWS THROUGH ME:
LP & Cass., \$5.25.

Paramahansa Yogananda says on the liner notes, "Each
of these chants should be sung not once but many times,
utilizing the cumulative power of repetition, until the singer
feels great bliss wafting through the 'radio' of his heart.
When this joy is felt, it is proof that God has answered the
singer... All the chants are composed by Yogananda
and are sung by monks of the Self-Realization Order.
Lyrics and lengthy line notes included.

Guided Relaxations & Instructional

ing emotions and physical well-being through guided breathing. They join Steven Halpern, whose work is described elsewhere in this catalog, in a gentle program of relaxing, stretching, breathing, and guided imagery suitable for beginning to intermediate students. The Beckers are popular Yoga teachers who co-direct Serenity Natural Living Center in New York City.

Brofman, Martin. STAY IN THE WHITE LIGHT AND DREAM: Cass. Only, \$9.98.

Guided relaxations read by Martin Brofman, whose sonorous voice, floating along with the quiet sounds of an ocean and electric violin in the background, make it easy to let go of tiredness and self-defeating tension. One side is a guided relaxation (27 minutes long) and the other side is a guided fantasy (28 minutes long).

Brofman, Martin. WHITE LIGHT VISION IMPROVEMENT : Cass Only, \$9.98.

Side Two is an "Eye Exercise Relaxation" to retrain your mind for the purpose of clearer vision. It is read by Martin Brofman to the soothing sounds of Laraji's autoharp in the background. Side One is "White Light Relaxation" also read by Brofman whose voice conveys a sense of well-being.

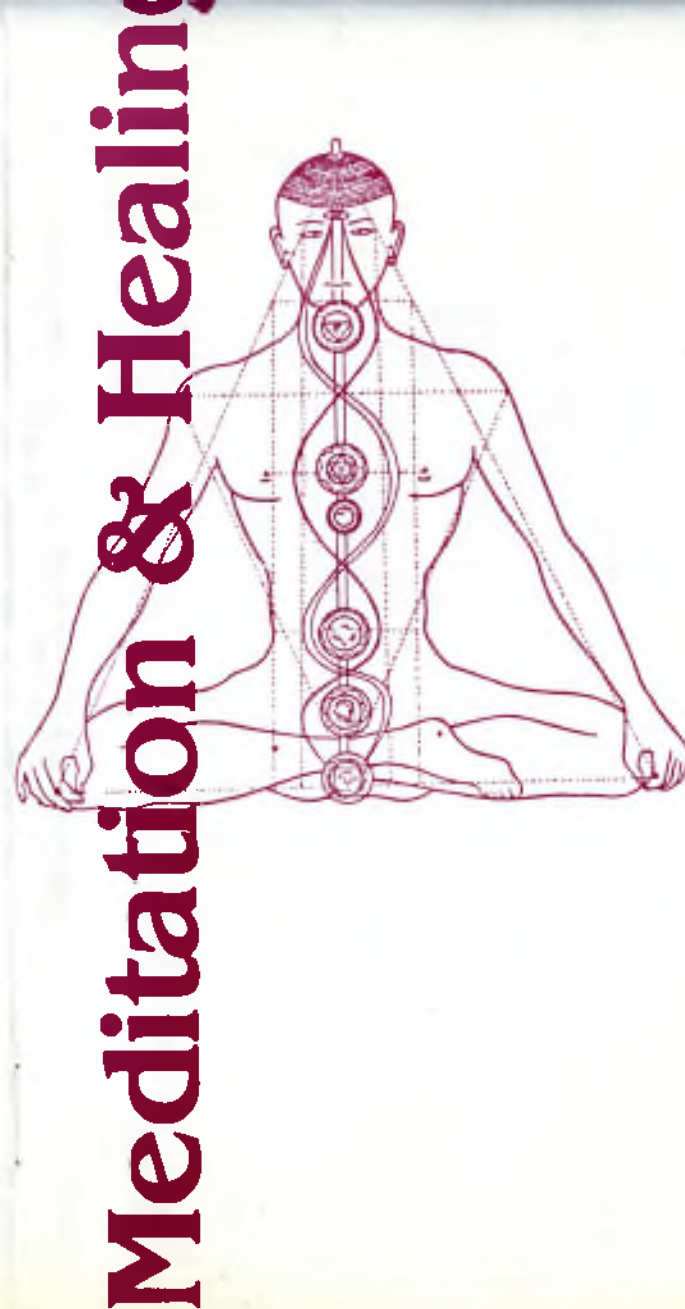
Brofman, Martin. HEALING VIBRATIONS: Cass. Only, \$9.98.

Martin Brofman is accompanied by Roop Verma, master of Nada Yoga, the ancient Indian science of the healing power of music. Side one (the White side) features a guided relaxation through the color spectrum called "Attunement"; Side two (the Pink side) is a meditation on love and energy. Both are self-healing experiences.

Gawain, Shakti. CREATIVE VISUALIZATION: Cass. Only, \$8.98.

A 60-minute cassette presenting portions of Shakti Gawain's popular book, 'Creative Visualization.' Shakti guides you in several of the most powerful and effective techniques from the book. Designed for repeated listening and for manifesting wonderful changes in your daily life.

Kane, Rita. HATHA YOGA POSTURES—Intermediate Level, Vol. 1: Cass. Only, \$9.98. Volume 1 is a 50 minute long hatha yoga lesson (16 postures) for intermediate students who are familiar with the basic postures, followed by an open-ended progressive yoga relaxation, with the "Om Namah Shivaya" chant at a low level in the background. This tape is recommended for students who want to perfect their postures and learn to hold them for a while. It is explicit enough to give as a gift to those who do not have access to a yoga class.

ist and these wonderful for ing. We love it

Allen, Laura. \$8.98.

Along with Laura Age musician Laura Allen has free and in backdrop of voice, instrument synthesizer. A

Andrews, Joel. Cass., \$8.98.

Joel Andrews music from m heal and soothe produces a calm minds.

Andrews, Joel. II: Cass. Only 60 minutes of p to be energized meditation. The music has am

Andrews, Joel. (KUTHUMI)

Joel's harp sh Great background massage and

Andrews, Joel. THE EARTH

Joel's harp is booo and alto fl beautifully. great French and sensitive sions of forest

Andrews, Joel. OF PEARL:

The performer preparation fo ccribed as "tone sage, and the e with the flute.

Bergman, John. JOURNEY:

Music specific states of relaxa this. Delightful

Hrajeme s Emilem v Lucerně (i když jako Emil nevypadá), předchozí program nebyl srovná vyzníkající. Zatím jsem odehrál úvodní téma japonských no začátku a začíná sítar a je se dost rychle přidáván na tabla. Lidé ještě promenují na balkónech, ale když odchrajeme naše "indické" variace po českou, pozornost v sále už je naše. Sáhnu po citteru kterou máme zase jinak naladěnou, trochu mi vadí estetika vůči který jsem neměl čas uspořádat přehledně, sedím v dost krkolomné pozici a začínám hrát. Dělá se mi postupně přehlušit Emila kterej má přestávat, prolomím se, cittera začíná vydávat divný zvuky, zvukem to vymětl a jsou slyšet i flageoletový patení který jindy nevysílá, celý sál mi nadýchá a je to v suchu. Jenže cittera se jakási začíná vymýkat z rukou, "začíná hrát sama" (Všem známým jsem se v poslední době chlubil dvěma věcmi který jsem a druhý ruky koupil a který "hrajou" samy - pingpongová pálka profesionální a elektrický stroj pasci. Právě jsem koupil v bazaru i tuhle citteru a hned jsem o ni rozhlašoval, že hraje sama). Jako když na nekvalitním zesilovači ohytíte Vltavu nebo Hvezdu a místo tichého sála vás z toho lese dochovka, z cittery se stále víc a hlasitěji začal ozývat motiv nějakého staročeského oboru, snad smetana, vlezl nářev a slova spoje se bratři nenechme si šlapak po hlavě štát štát, hraju dál ale nechápu odkud to lese, lidé zase jsou přesvědčeni že je to playboy a že to tak má být a začínají zpívat taky, že by se aparatura Lucerny chytla na nějakou protistátní vysíláčku, nechápu co to je ale hraju dál, třeba je to vysílání pro školy, jenže v téhle souvislosti od to stejné vyloučej jak badeu chtit, sál už nelze zvládnout, lidé vstávají, tlačej do pomalého rytmu a uží hořej nadšením, honem raději zabrnkám závěrečnou frázi aby se Emil chytit se sítarem a přejeď na šlony, ani to obrovsky, jako se Zappy či Davige, Emil bouchá na doaku píchna a pošťá se sál usadit, šlape to jako ďábel, ale co teď, já teď měl do ticha bybrnkávat indické melodie na citteru jenže už se neodvažuju na ni sáhnout, ale nakonec musím, s hrůzou zjišťuju že všechny basový struny v tom horku povolily a jsou rozladěny, aspoň se nanavazběj na nižší vysílání, ale všichni vědí a oří že už je konec a tak beru tabla a začínám hrát závěrečný tři rytmický struktury aby se Emil přidal a abychom to ukončili.

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Enich se ptal Džošua: Co bys řekl kdybych k tobě přišel a Ničím? Hod to na sam! Řekl jsem že bych neměl nic, jak bych to tedy mohl hodit na sam, protestoval enich. Dobrá, řekl Džošu, tak to zase odnes.

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Co je nejcommunější věc na světě? Hlava mrtvé kočky, odpověděl Sozen. Proč hlava mrtvé kočky? Protože nikde na světě nemůže stanovit její cenu.

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Tři brány mistra Ko Bonga: Slunce na obloze září všude. Proč je vzrak zakrývá? 2). Každý vytváří svůj stín. Jak nestoupneš na vlastní stín? 3). Celý vesmír je v jednom ohni. Jakým druhem meditace unikneš?

KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN

Tlachu-li dvěma rukama, slyší se zvuk. Jaký je zvuk jedné ruky?

UKÁZKA současného ZENU

(odpověď mistra Jemng Sahma studentce Gail)

Drahá Gail,

děkuji Ti za dopis. Jak se máš?

Četl jsem Tvůj dopis a znám tvou kármu. Nejsi sama. Mnozí dávají přednost cvičení o samotě. Nemí to dobré ani špatné - lepší než kdybyš nedělala nic. Cvičíš-li ale sama, Tvá práce se neprohlubuje. Zen znamená "držet" něco, sam it se o něco. Držíš-li něco, děláš-li to pro něco, jsi-li k něčemu připoutána, nevíš, jak Zen. Zkoušíš-li cvičit Zen tímto způsobem pak nepochopíš sám sebe, a nedostaneš osvícení ani za celý život. Proto je tak důležité odhodit všechny myšlenky a pocity. Kdo jsi? Nevíš-li, pak pokračuj: jen a jen to "nevíš".

Porád se zkoumáš - "né pocity", "něčí pocity", "něčí mysl", "ná mysl", "něčí porozumění". Vytváříš si tak problémy. Píšeš že nedokážeš posáhnout jiným lidem a jsi pro ně jen problém navíc. Nestarej se o ostatní. Dokážeš-li jednat stotožněnou myslí s čirý, pak i tvé dobré i ale čirý smy o sobě lidem pomohou.

Ja to jako s umyváním hrnčič. V Koreji se hrnčičy, místo aby se umývaly jedna po druhé, nasypou do velké nádoby s vodou a někdo je tyčí obrací a míchá. Hrnčičy se tak otírají jedna o druhou a nečistota rychleji opadá. Držíš-li jednu hrnčičku po druhé, zabere to moc času, jsou-li všechny pokroucené, ušetříš čas i energii. Naše práce poklon, zpěvu, tance, společného jídla i sezení je stejná jako v případě hrnčič - očistná pro všechny najednou. Když jsi příliš unavená a nechceš se Ti vdávat, jindy by ses radovali koukale na televizi. Mlčíš-li ale v zenovém centru, musíš cvičit s ostatními, odhodit své pocity a dělat společně. A to dál znamená nebýt ovládnut vlastní svou kármou touhy, hněvu, lhostejnosti a ignorance. Když bys raději křičela na ostatní že se Ti nechce sedět, že se nechceš klanět, ale velice brzy zjistíš, že se vlastně zlobíš sama na sobě. Jsi-li sama, snadno podlehneš impulse "moje vlastní, individuální cesta". Pak jsi oddělená od ostatních, Tvé myšlení a Tvé názory samou mokrností, zdi své mysli se snízí a upevní. Zen znamená stotožnění vně i uvnitř. Ty a situace kolem Tebe budou v každém okamžiku jedno. Cvičíš-li s ostatními, ti druzí Ti pomohou vidět správně situace kolem Tebe. Život bude jednodušší zdi Tvého myšlení toní a toní až docela zmizí. Pak uvidíš, pak uslyšíš. Všechno bude tak jak je. Je-li někdo šťastný, Ty budeš šťastná s ním. Je-li smutný, vidíš to a pomůžeš. Tému se říká svoboda. Nebo taky Velká Cesta Bedhizettvy.

Ty sam si vytváříš své zdi. Kdy z nich vyjdeš? Tento svět je volice široký, nekonečný v čase a prostoru. Nový ráběj si "vlastní vesmír", "můj čas". Odho to "já-moje-ai". Znovu a znovu zkoušej udržet soustředěnou pozornost ("nevíš") v oblasti pod paprskem, to je nejdůležitější ze všeho. Z o začátku je to obtížné, ale nebudeš-li zkoušet svou mysl a své pocity, vytrváš-li, pak nebude mít problém. Myšlení přichází a odchází - nech to plovat.

Pokračuj stále po 10 000 let, bez přerušení,

Tvůj v Miamě,

S.S.

Jednou na začátku prosince 1982 mi zavolal Meduša že bude hrát v rotundě a tři saxofony a potřebujou tabla jestli bych mohl atd. a když jsem řekl že klidně, pochlál a zeptal se jestli mi nevadí že tam bude hrát i Chadiha i zaznal jsem se protože Chadiha je největší obdivce mých časopisů na sekci a nic proti sobě nemáme. Tedy že jo. že to stačí dva-krát vyzkoušet ve sběrně u Navrátila a bude to.

Žjara se Meduša ozval se zcela jiným typickým "kšef-tem", někde na chatě či řadě vykopal z kůže svitek negativního filmu na kterém byly nějaký divní tváře a asi 12 záběrů osvobození Prahy, tanky, ručovníci atd. Prý jestli nemá známýho fotografa a jestli by to nešlo prodat. Když je tedy ten už skoro vystěhovalce a nemá peníze a vůbec. Mluvil o desítkách tisíc. Chacha. Z laskavosti srdce jsem kontaktoval známého novináře a ten kontaktoval jiné (včetně muzea marx-len. a jiných), a pokud by se to dalo prodat, tak jedině v sezóně (tedy před květnem) a za pár stovek. A tak film leží dosud u gramofonu.

Když jsem pospíchal do sběrný na jedinou zkoušku, přišel jsem o pět minut později ale o hodinu dřív, protože než jsme se všichni "sešli" už jsme skoro museli odejít. A stále stejně Meduši písnička: naivní hudba, naivně zkomponovaná, naivně pitereskni představy o tom jak se to odehraje atd. Nic nebylo připraveno, vysvitlo najevo že ani oni to ještě skoro neslyšeli celý, som tam něco změnili, no fajn. Zroně písničky na začátek a konec a několika minut tři saxofonů to vlastně byla jen rozně pospojovaná péla je zvláštních instrumentalistů.

V rotundě dr. Pulce se svým pomocníkem (kluk ministrant dorazil později, svazky propagačních tiskovin církevních, protahující díry na očkovaných dveřích, Meduša s Lenkou, nějaká kamarádka, hudebníci a přizvaný nahrávka J. Munzar se svým magnetofonem. Z matky, ale milé. K překvapení všech přítomných to nebyl koncert jenom tak ale svatba, církevní, Meduhy a Lenky. Dr. Pulce měl proslov, oddal je, flétnista nerozmrazil dech ani nástroj a zhroutil na Mendelsanovi, a když jsme začali a s jedním přerušením zahráli 15-ti minutovou skladbu, dr. Pulce se rozhodl o to, že se mu to líbilo, hlavně ten smysl pro humor, a že mu to připomínalo obraz jistého středověkého malíře "Pohřeb draka". Když sv. Jiří draka udolal, nečistě síly podzemní a pekelné, skřítci, olifanti, potvorky, ještěři a jiné zrudly pochovaly draka. Atd. Meduša kontroval tím, že prý mu vždycky vychází jen ta čtvrtá, hrozně potvoří veta.

Skladatelé a interpreti konstatovali, že nejsou spokojeni se svým výkonem a šli se provozovat libé zvuky ještě jednou a posleze jednu pasáž ještě třikrát. Stěny rotundy stojící nezkřehl pár set let se asi dost divily. Konzista druhý sólo zabubnoval ne na kongo ale na církevní lavice.

Povídali jsme si pak cestou na tramvaj s Chadihou. Jak je J.J. Meduša stejnej. Furt. Až milej. Bratr Meduhy je v Turecku a nemá na cigarety. J.J.M. chce do Rakous, pak do Kanady. Hough.

KDO JSEM TAKOVÍ JACÍ JSOU ALE NEJHORŠÍ JE KDYŽ SE ZASTAVÍJÍ MEDUHA NA MOŘE NA LOVĚ TRUKRÁT BYL NA VÝHODNÝ TVURČION BIL A VOD TĚ DOBY ZEMEL. JEN SI NEJAK HRVŠEL, ŽE SVĚT OKOLO JDE D'AL: A TAK TY JEMOŠAL STJŽE NAIVNÍ POKUSY ZBOHATNOUT NA UMĚNÍ PŮSOBI ANAGARCHICKY. ALE JE TAKOVÍ JAKÝ JEN A JÁ MU PŘEJU HOUBĚ SLÁVY A ŽENĚ V DALEKÝCH KRAJÍCH A ADO SI UŽIL SVOBODY O KTERO ŠELI JEN ZDRAV? JEN!

TAOLETNÍ PAPÝR

nebo odpověď Honzovi Havelkovi:

Milý Honzo,

máš 100% pravdu když tvrdíš (a když jsi napsal tažkou na zadní dva listy jedné kopie Občanská), že v jedné písničce ABBY je více hudebních nápadů než v celé tvorbě Marka.

ABBA jsou totiž hudebníci a profíci. Marek není hudebník a je amatér. Hudba, slyšitelná v Česku, není hudba, ale jen který se vymyká kategorizacím.

Marek dělá hudbu jako prostředek k uchopení něčeho neuchopitelného. ABBA dělá hudbu pro peníze a potěšení z dokonalosti. Amalgam (a předešlá i Extempore) tedy není továrna na dokonalé melodie a aranže. V Česku by to totiž ani nešlo, pokud by člověk neokleboval tak jako Karel Svoboda nebo Gott nebo Jani. Veškerá tvorba jazzmanů a rockerů směřuje jinač: jejich hudba je jakousi generační výpovědí. A ona specifická odnož hudby, rock, je navíc něco co nelze (přes nečetné pokusy) skrotit a učesat. Markovi (a spouště jiných) tedy nejde o dokonalost, ale o vyjádření k současnosti. Přístup k autentickému vyjádření. O autonomii způsob života. Rock je v tomto světě permanentní stonové škvaření a zaskočeního tužení krajiny pod poslátkami sloganů o úspěších a přelomcích a srdečných ovzduších tím jediným, co nelze spoutat škatulkami kategorii přívlastků a medailí. Onen tajemný puls který již dvě desetiletí rytmičuje tlukot ordí rockovolek swingů jazzmanů i rockův heavymetalových pankovů i novolůdků je jakýmsi pokusem o návrat do dob kdy slovo bylo slovo a příroda přírodou.

Kdyby měl Marek k dispozici Korgy, Yamaky, Moogy a jiné krabičky s čertovy elektronické zvláštnosti, samozřejmě by pod jeho rukou neprodukovaly písně ABBY, ale něco něco docela s "jiné povídky". Spíše by to byly hluky a šluky odpovídající tomu co amatér obklopuje. Třeba by pak nemohl nikde vzálet námitky proti kvalitě, ale to není to hlavní, a ona by byla jen prostředkem. Navíc to, že je "rock" hudbou sdílové společnosti, umožňuje rázně smetout kašlat se zákony kompozice tonality a banality - kdože vidíš, Honzo, okolo sebe harmonii, strukturu a řád? - a dobrat se tak rychleji a příměji jádra: člověk současnosti není to co by chtěl být a o čem se sám sebe snaží přesvědčit.

Každý umělec v každé době svým způsobem reaguje na svou dobu. Ta naše (i tvoje) rozhodně ale není leskle a funkčně švédská nebo německy rozvířivá a majestátně beethovenovská či barokně fugovsky bachovská.

Univerzálně působivý rytmus rocku se už hlásitě a nasazatelně stáhl vřít do dráček lidského elipsického souškolou bez ohledu na to co se píše a povídá a za co se dávají řády a tituly. Jak matka historie ví nejlíp, v 99% se jedná, o kterých se píše v jejich současné době, za chvíli jaksi "vyirají" a současná dějiná se pravdu docela jasně. Tvrdím že za sto let se nebude psát o Železných, Ebenech, Havelcích Krasácích a jiných Slováčcích, ale o rocku, který to byl se býval generacemi.

Nejde tu tedy, Honzo, o hudební nápady, a nelze srovnávat produkci ABBY a Marka stejně jako nemůžeš vést sebe položit stonovou hlavici a sekerku, přestože jsou to obě sbraně.

Tvůj amateur

skály už jsem v tom tak taky Pavlíčkovi Michalovi, kterej mi jednou ráno volal že prý mu jedna holka donosila výpsaný co jsem o něm napsal v občasníku a co to má znamenat, že ho ale nejvíce překvapilo že jsem se s ním normálně bavil a přitom jsem chystal takovou kluč..a že jeho otec není dramaturg..

Takže, milý Michale,

známe se už celá léta, tedy, přesněji řečeno, občas jsme se potkali a když jsi něco potřeboval, "normálně jsi se se mnou bavil". Letos jsem se potkali na několika festivalech a v zákulisí jsme se normálně bavili, protože jsem netušil, poslouchaje tvé kytarové výkony u Jany Koubkové a na desce s Kratochvílovou, že hraješ v Pražském výběru to co hraješ. Máš pravdu že subjektivní rysové toho co si člověk o sobě myslí jsou jiné než co si myslí ten druhý. Pokud jsi přesvědčen, že za ta léta co se známe není pravdivé tvrzení že jsi typ "socialistického přizpůsobivce, který vždy proklouzne jako ryba a ještě si polepší" nebo tak nějak, tak klameš sám sebe a můžu doložit pár "pikantností" svědčících o opaku. Ale to nesouvisí s hlavním problémem.

Když jsem poprvé uviděl v čertu Pražský výběr, zhrozil jsem se. Ten malý český egoista (kdo z nás není?) se svými slými i opakujícími vlastnostmi, který je posedlý hrou na kytaru a uznává ho nejen já, zahrál téměř hlavní roli v dokonalé oslavě a propagaci ZIA. Neboť Pražský výběr je malá kapela (a neštěstí kolem jsem předpověděl dávno) a proti takto prezentovaným idejím budu vždy bojovat. Uvědomilo se, že ty malé české vlastnosti tu vykvetly, polnojevy dokonalou produkci a monomaniou novomládského rockera, do obludně urychlených a gigantických rozměrů jako takové už téměř nejsou k sestavení! Nebojím se srovnání: jako se štěpení atomu vyšlo několika naivním vědcům z rukou a kluzcí obchodníci se srtí teď vydírají svět, tak tvoje role v Pražském výběru, třeba i nevědecky (ale to tě přece neomlouvá), akcelerovala desítky a stovky nevinných nerozhodných směřem do špatná.

Máš docela pravdu že to vůbec nesouvisí s hudbou, ale zneužíváš-li hudbu k rozsévání jedu pak pes Marek (narozen v tomto asijském zemi není bojovníka za spravedlnost, čest a jiné hodnoty zvířecí i lidské) i seniata Marek musí být jako zrcadlo: sílu lze parazit zase jen silou. Ať si nikdo nemožlouve že by stačilo rozumět si proslavit. Jak do mne tak já do tebe. Jako zrcadlo. Nebo les se kterého se ozývá.

Máš recht Michale, že se ti to nelíbí. Zvláště když jsi dostal cenu Melodiz a zasloužil sis ji, gratuluju. Jenže v Pražském výběru ses stotožnil s rolí "vůdce" takže musíš počítat se šrámy. Pokud tedy ostěn z amatérského časopisku tal do živého masa, výborně. Pokud ti to pomůže zjistit a objevit, že svět nevypadá tak jak ho vidíš ty sám, protože oči jsou lháři a ego ještě větší lakýrník, ještě lépe. Pokud pak zjistíš, že Marek není sám kdo tě vidí jinak než tvé zrcadlo v koupelně a šatnách umělců, a nedá ti to a nezyslíš se nad tím kde je příčina problému (nejjednodušší a pro lidi tvého typu je typické to že viní jsou vždycky ti druhí kteří si tvých perel vlastně ani nezaslouží), nejlépe.

Takže milý Michale, klidně se může stát že se potkáme a tvé nitro "rozhořčeně" zabouří. Možná to dotáhneš a budeš evropsky slavný a PV vydá desku v Anglii, a zlatou (i když to je nepravý). Nebo budeš zlatým slavičkem 89 či 90. Jakmile ale nasedneš na tygra (a tys už nasedl), neseškočíš tak snadno když se ti sčerno: nevyklouzneš jako vždycky. To ti předpovídám a neproju. Vší ostatní hudbě kterou člásek drám pálec, té výběrové přejí vše nehorří, protože ta je příčinou mého výpadu, Tvůj amatour

卷之八

卷之八

卷之八

Mistra Nan dšina navštivil univerzitní profesor a vyptával se ho na Zen. Mistr profesorovi naléval šálek ale nepřestal a lil a lil, dokud vyčerpáný profesor nevykřikl "je to plné, vždyť šálek přetéká! Mistr odpověděl: Jako ten šálek i Vy jste plný spekulací a názorů a Vaše hlava přetéká. Jak Vám mám ukázat Zen když jste ještě nevyprázdnil svůj šálek?

DOPISY ZENOVÉHO MISTRA:

禅

Zen-buddhismus není náboženství ani vyčpělá doktrína !
Disciplína a podivné rituální jsou přínosně funkční!

Toto je ukáška současného způsobu "vyučování" zenu,
jak ho od roku 1972 provozuje v USA (a dalších zenov-
ých centrech po Americe, Evropě a PLR) korejský mistr
SEUNG SAHN, kterého jeho studenti oslovují titulem
Seon Sa Nim, což znamená "zenový učitel, mistr".

Seung Sahn se narodil v Koreji 1927, v 17ti letech se zapojil do
osvobozenického hnutí a byl zajat a málem popraven, po válce stu-
doval západní filosofii na universitě, ale nebyl spokojen s tím
co se dověděl, oholil si tedy hlavu, stal se mnichem a očešl na
tři roky do hor meditaovat osamotě. Dosáhl osvícení, které bylo pot-
vrzeno třemi mistry a po třech letech prohlubování poznání začal
působit jako zenový mistr.

Když přijel do států, neuměl ani slovo anglicky (ještě dnes je
jeho "američtina" pro američany natolik směšná, že první přednáš-
ky o zenu s jeho úst jsou spíše kabaretem a zhyčkaní omíci zívají
rukama! "Jak ten nás chce něčemu učit když není schopný se pořádně
naučit anglicky!") a pracoval jako pomocný mechanik, ale během
krátké doby založil své první zenové centrum. Svým přelaskavým a
přetřpělivým přístupem, laskavostí a neutuchající aktivitou od té
doby pomohl stovkám a tisícům lidí. Typicky svou "metodu" a nap-
rostým zjednodušením základních zenových pojmů oslovil další tí-
síce lidí ze zeme (přecněji řečeno korejským zen-buddhismem
poněkud přizpůsobeným americkým podmínkám) pomocí dopisů.

Vydal první knihu svých dopisů a ústní z přednášek a názven
Odklepávání popela na Buddha (1970), přeloženo do češtiny 1981,
a letos vydal pokračování pod názvem "Jen to nevím". Pro potřeby
zenových center vydává občasně Newsletter, soupis základních
nahajánových a buddhistických doktrín pod názvem Koupas Sahn,
a nepetržitě cestuje od jednoho centra k druhému a organizuje
týdny aktivního sezení (japonsky sesshin, korejsky Tong Jeong
Dhong Shin) nebo víkendy vyplněné zpěvem (Kiso), osobně pomáhá
žákům při řešení kong-anů (Jap. koan) atd.atd.

Je laskavý až k neuvěření. Jak tvrdí korejci, je stělesněním
Bodhisattvy, a podle přímé genealogie je dvaceti omi indických
"patriarchů" (počítáno od Buddha a konče Bodhidharma) a dalších
dvaceti omi čínských mistrů dvacátým druhým korejským mistrem
v jediné přímé linii osobního "předávání" moudrosti zenu.

Jeho základní otázkou je: "Kdo jsi?"

Jeho základním postupem ovičení koncentrace a prohlubování medi-
tace je (včetně systému kong-anů atd) odpověď: "nevím".

Tento pocit "nevím" (just this "don't know") má žák neustále
udržovat v oblasti "hara", trochu pod pupkem, aby tak postupně
dokázal osvobodit svou mysl od náhonu koncepcí, iluzí, představy
o falešných představ o světě jako o protikladu k subjektu.

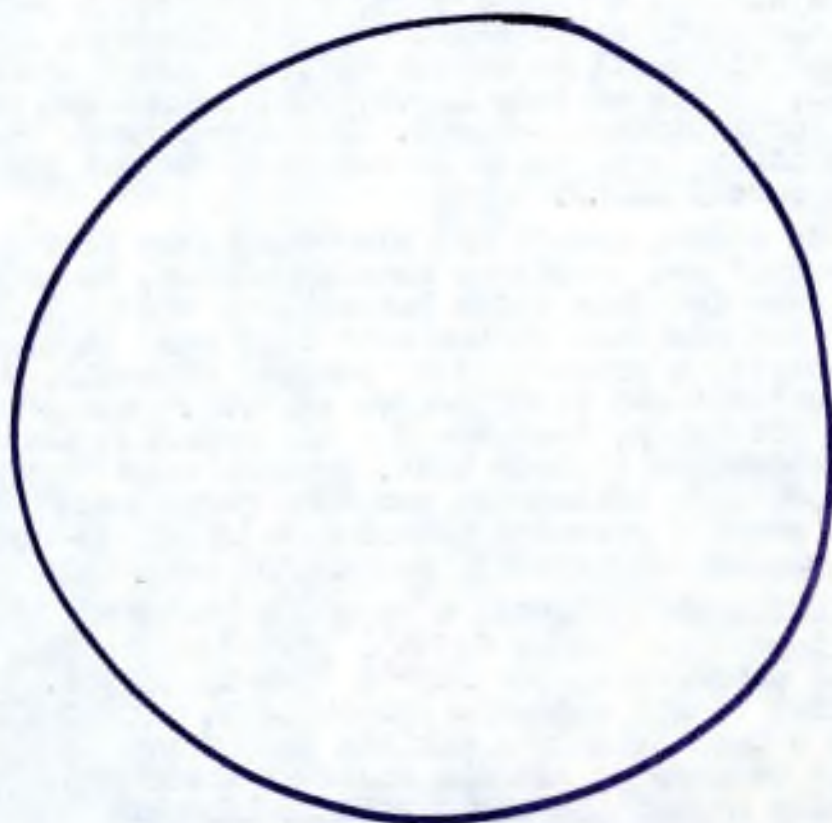
V tomto čísle (se)nového Markova občasníku uvidím některé kong-
any a příběhy z obou knih a ukásku korespondence. Jinak koluje
český překlad Odklepávání popela na Buddha, a v několika soukro-
mých časopisech i několik dalších "dopisů a odpovědí".

Na přelomu poslední knihy Seung Sahn se intenzivně pracuje.

ASTZIM CHENOUAS YZAOI

23. února 1977

Brahá Morrio,

rozumíš tomu? Co to je?

Tvůj v Dharmě,

S.S.

UKÁZKA současného ZENU

12. března 1977

Drahy Soen Sa Nino,

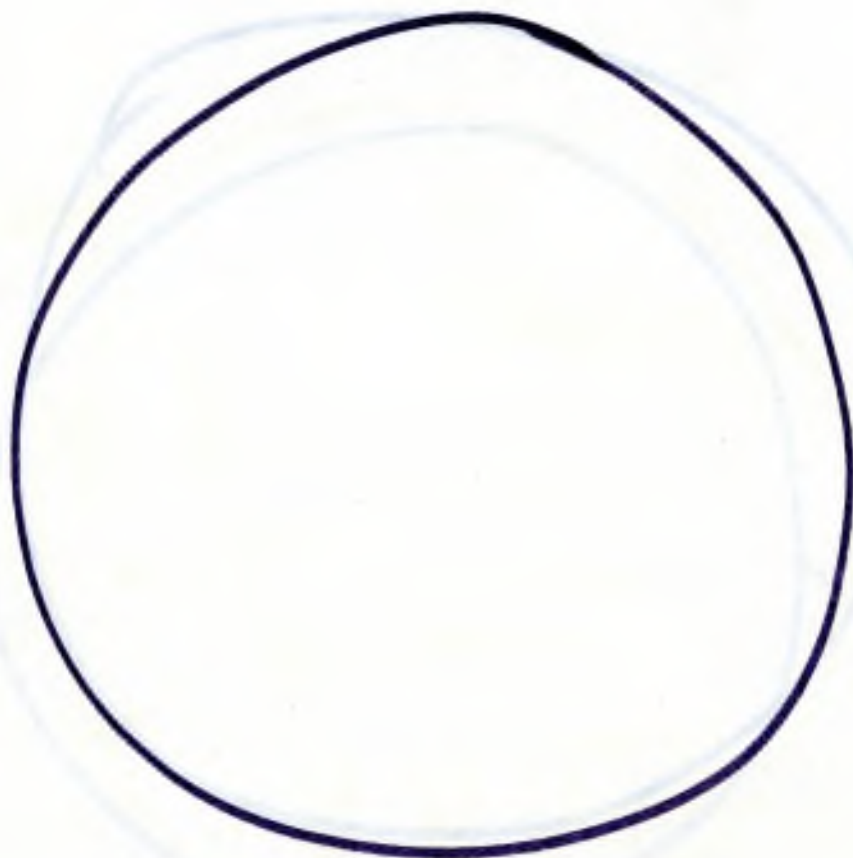
S láskou Tvá

Herrie

UKÁZKA současného ZENU

17. března 1977

Prohád Harrio,

Tvá odpověď je nádhorná. Ale opičíš se.
Znovu se tě ptám: co to je?

Tvůj v Dharmě,

S.S.

UKÁZKA současného ZENU

3. dubna 1977

Braký Soon Sa Nino,

promítá se písmu tak podobě,

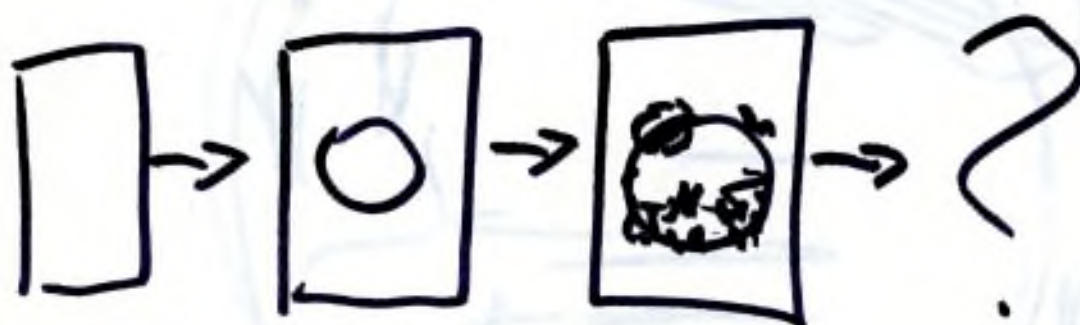

3 úctou, Harrio

UKÁZKA současného ZENU

12. dubna 1977

Drahí Horrie,

Tvůj v Dharmě,

S.S.

UKÁZKA současného ZENU

22.dubna 1977

Drahý Soen Sa Nime,

S úctou Tvá

Merrie

UKÁZKA současného ZENU

26.dubna 1977

Drahá Merrie,

Ještě jeden krok Ti chybí!

Tvůj v Dharmě,

S.S.

UKÁZKA současného ZENU

10.května 1977

Drahý Soon Sa Hino,

jsen na návštěvě u svých rodičů v Arizoně, ale po
17. květnu se vrátím do Washingtonu.
Ostovoale se mi dobře.

S láskou Morri

5.června 1977

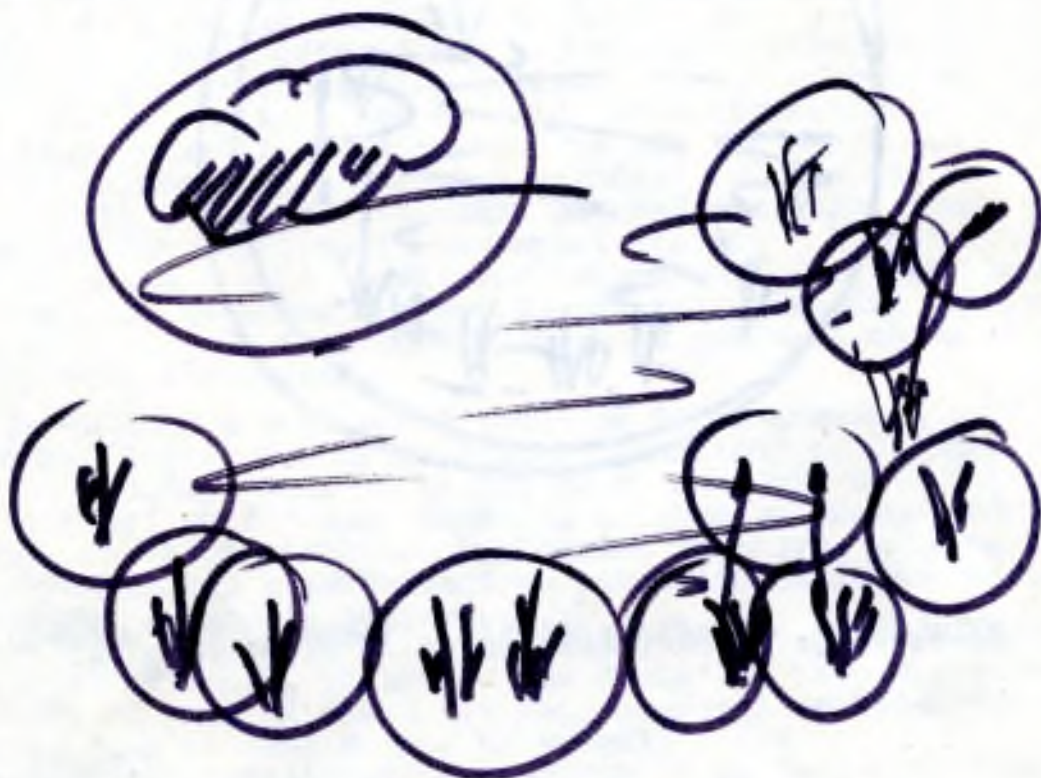
Drahá Morrie,

děkuji ti za dopis. Jak se máš? Chci sá tebe
obrázek.

Tvůj v Hmaru,
S.S.

25.června 1977

Drahý Soon Sa Hino,

Tvá Morrie

UKÁZKA současného ZENŮ

16. září 1977

Drahá Marie,

Tvá odpověď není ani dobrá ani špatná, ale jen 350°,
ne 360° celového kruhu. Co znamená "forma je forma, prázdnota je
prázdnota?" Napovím Ti: řád kláštera Foki: "Velké Kruhové
Zrcadlo není oblíbené či neoblíbené (obrádky)".

Tvůj v Dharmě,

S.S.

6. listopadu 1977

Drahý Soon Sa Kine,

Oblaka přicházejí, letadlo přiletí... letadlo. Tvá s fotou,
Marie

7. listopadu 1977

Drahá Marie,

Tvá odpověď je dokonalá! Nádherná, nádherná! Teď už
chápeš co to je "tak jak je". Je to snadné, že? Pochopit je to
snadné, ale těžké je udržet si to. Doufám že Ty si to udržíš,
dokončíš velkou práci života a umrtíš a zachráníš všechny byto-
ti od utrpení.

Tvůj v Dharmě,

S.S.

Ted, když se amateur rozloučil s Jakubem Nohou, znovu nastal onen vlastně už typický moment: odchod od nedodělané věci. Semínko je ale zaseto a je jen otázkou času kdy se nápady, implantované tak choulostivému organismu jakým je "hudební skupina", ujmou, rány srostou a začal a někdy to dojde.

Tvorba Jakuba Nohy je odlišná od jiných písničkářů a on sám léta hledal adekvátní formu vyjádření. Nové a "novátorské" (pro co to Merta nazval "novou vlnou ve folku") tam bylo nejen to charakteristické pro Nohu - totiž jeho styl introvertní upřímnosti výpovědi - ale i naprosto nové, přímo novotné, aranžmá. Jiné texty vyžadovaly jiný přístup k věci a amateura přinášel nejen v této intenzitě provedení ("bušili jsme do lidí o sto šest") kterou se NA PRÁHU tolik lišila od něžší komorního přístupu prosatimních zpěváků folku, ale právě v tom jak podpořil text neortodoxním rytmičkým doprovodem. Tleskání, halčičky, rozšíření barevného spektra percussion a dokonalé využití možnosti konga, to všechno bude v nejbližší době Nohovi scházet. Jenže za čas Jakub rány začal, a klidně se stane co už se přihodilo mockrát: ty myšlenky pro které spor nastal, přebere coby vlastní nápad a půjde to. Budiž mu to přáno.

Když se amateur rozcházel s Ektempore, netušil, že ještě celé roky pojede tahle "podzemní" kapela na projekty a nápady které do ní vložil. Pořady v jednom kuse, zásadní použití množství percussion, spojení s výtvarným či scénickým doprovodem, to všechno tenkrát probíjával - a, paradoxně až za své nepřítomnosti - vlastně i probojoval. Když se pak rozcházel s Elektrobusem a nechápal jakto že ti mladíci nabrečí lítostí nad promarněnou příležitostí, netušil, že právě nejkonzervativnější odpůrce "novot" a koncepcí Chadina téměř dokončí vše to o čem se tehdy mělo diskutovat a pro co se horké hlavy rozešly. Když amateur po pět let seděl vedle P. Turnovského ve skladu Dila a hledal a nacházel své životní názory a jistoty, netušil, že P.P.T. prodělá podobně paralelní cestu od naivně revolučních proklamací k uchopení reality (i když Pavl stále stojí na pisku a jeho konstrukce nejsou podloženy potřebnou životní jistotou), že se stane jakýmsi ideologickým mluvcem Ektempore, že po mnoha letech i on začne kašlat na peníze a najde si místo nočního hlídače atd.

Snad je to osud a snad právě tohle je úloha amateura v dějinách čs. rocku (i folk J. Nohy je vlastně akustický rok): zapalovat ale nikdy se nedočekat žní. Má to štěstí či neštěstí že s jakousi intimitou či citlivostí vidí kousek dopředu, a pokud se nechá emocionálně zainteresovat, nezvládne taktiku přemlouvání partnerů, a to na čem kapely ve kterých hrával zroskotávají se pak stává základem jedinečnosti jednotlivých souborů i jedinců.

Když se ale ohlédne za sebe, zjišťuje, že lidí, které přímo a hlavně nepřímo ovlivnil, přibývá. Ona "role" je tedy hozky nevděčná, nepřináší ni zisk ni slávu ale zato množství nepříjemných chvil, jenže to jsme si sami v sobě už vyfošili, že?

Tahle zvláštní "citlivost" či nedoceněná producentská intuice pro kterou se amateur pře a rozchází s lidmi, je ale jednou tedy a budiž pochválena. Rocku amateur vědí za to co on sám chce, a vždy přece něco za něco a máme co si zasloužíme. V tvorbě nelze stát chladně nezúčastněný, a proto ty erupce emocí, ale čas rány hojí, nová pole je třeba zorat uvláčet a osít. Vždycky budou nová a nová pole neoraná. V tom je smysl (i zadostiučinění) tvorby naivního nadšence amateurského srdce.

VERNISÁŽ

Reportáž, hezky čerstvá, z vernisáže výstavy Marie Tefrové v Dobříši, kde zahrál duet Marek Pospíšil

Analgánek č. 20. Jak k tomu došlo a co předcházelo? Hle, slyšte:

Někdy v létě loňského roku volala Koubková že prý je u ní jeden kluk z Brna co chce naučit na tabla a že mi ho dává. Pozval jsem ho tedy k sobě, popovídali jsme si a vysvitlo najevo, že je to amatérský bubeník, který ale dokáže udržet rytmus! A tak jsem se rozhodl že si ho "budu přestovat" a párkrát se ukázal v krase a po-
býl. Zahráli jsme v Třebové atd., a na podzim jsem ho domhal aby navštívil ogobně Zajíčka a sekci mladé hudby že budou vydávat hez-
ký věci a at se honem přihlásí. Vysvětlil jsem mu kde je Věohrdova a řekl jsem mu že bydlí v c. 11. Chacha, byl to Preudovský přetek-
nutý omyl! Zajíček žije v desítce, a když brňák hledal v c. 11, na konci patra a pavlace zaklepal na dveře, zeptal se jestli tam nebylí Zajíček a mladá malířka Tefrová, vidouc mladíka s vlasy a kachbajkou, řekla že jo, že tam zajícky nějaký má (má dospělou a šospívající dceru ci co). A tak se seznámili tihle dva a řeč
misladovala druhou a domluveno bylo hraní na vernisáži v lednu.
Karna, co?

Takže den D se blížil, organizátor Marek objednal odvoz žen dětí a Drvotě, marně čekal na brňáka Blaška, odjezd dětí ženě na Kar-
lák, dorazil s Milenou do Dobříše, s jedním žalým zablouděním na-
šel výstavní dům, nainstaloval koberec, tabla, citeru a pár drob-
hostí, nassával typicky vernisážní atmosféru, zdravil se se zná-
mými tvářemi, odmítl sklenici vína, byl předchaven ředitelce,
a začal preludovat, zatímco se lidi scházeli a scházeli, děti
lačkovně skotacily a Viktorka byla hvězda ze všech nejmladivější.
Lidé vysoko i nízkoblahoslavení, společensky i punkově oblození,
proslulí i venkovští, herečky a malíři, kloboučky i šály.
Dvě děti asi tak kolem desíti let chvíli poslouchali jak s Milenou
preludujeme (teprve pak ředitelka zahájila a dr. Prahl proslo-
vil proslov) a vidouc kaseták, hned, tekevizní generace, byly
doma: vy stejně nahrajete, to máte na tom magnetáku nahraný, že?

A my přece jen poněkud nejistí zahráli jen asi 10 minut, ale
aspon jsme nenudili. Pak prohlídka obrazů, Vanou rozbolel nara-
žený zub, Vitorke stále kvěždila, odvezli jsme Milenu s Mačlenkou
a mužem domů, amateur usedl ke stroji a hle, nic moc. Nic moc
a nic zvláštního tam, nic zvláštního tady. Jen vernisáž. Jen
popesná stránka. Nic opravdu světoborného. Jenže, pánové a dámy,
tohle je opravdový život. Tohle je smysl. Žádné gigantické ideály,
jenom každodenní práce. Pak i desetiminutový Analgánek má dosah
festivalu - nepočítá se forma, ale obsah.

Navíc známý malířky je ažgáncem narozený v Indii a prý umí bubnovat
na aridangan a má jiné známé s asijskými rytmy v těle, takže plác
na jazzové ány, pokud budou a pokud bude Analgáma připuštěn, už je
hotov. Uprostřed bude afrika, jízda několika bububeníků. Udělaná,
prokomponovaná, barevná, hotová básně.

(Citera se zalíbila i Hráčkovi na zkoušce a drnkal o 100 a prý
musíme udělat něco mystického, cha cha, takže došlo zase na ideu
kterou před časem odmítl, hle, už je tady. Myn sa hákážo.)

Bude za hraní a známost obraz na stěně? Budou další Analgámy?
Bude Analgáma na rychtě 29.března? Budou šňury mezi bigbýtama
na Moravě? Bude pohoda dál? Budou rockové festivaly v létě?

BÍLÁ ČARA TAOLETNÍ PAPÝR NA FOLKOVÉM POLI

aneb POKUS O ZAŘAZENÍ NOHY JAKUBA

Dohodneme-li se předem na několika pojmech, např. že "folk" je zpěvák který si na kytaru doprovází své texty hovořící k současnosti, nebo na to, že v ČSSR do folku nebudu počítat Zicha z jedných a i třeba Ulrycha, Tykrenta a Broučka z druhých důvodů (i když právě tito dokázali v "popu" nezhyznout na úbytě a čest a sláva jin), při pokusu o hlubší pochopení čs. folkové scény rázem vystane problém zařazení jednotlivých zpěváků či osobností. A taky hlavní rozpor a brada jejich snah a lidské statečnosti: míra angažovanosti textů.

Po letech bigbýtových se v důsledku krize čs. rocku, nedostatku aparatury nástrojů skušeben i celkového společenského tlaku vyvojila nová vlna zájmu o hraní si na kytaru. Festivaly trampů a úpěchy Porty, Folk kolotoč a celá řada klubů na Moravě umožnily několika desítkám lidí dostat své písničky na světlo světa. Je logické, že z té spousty tříakordových drnkáčů jich pár dosáhlo, ať už díky cvičení nebo vrozenému daru a talentu, hraní a stropu.

"Protestní zpěvák", neboť z této kategorie konce šedesátých let se u nás vylíhlo několik osobností čs. folku, se dříve či později musí rozhodnout, kdy a jak překročí tu bílou čaru oddělující neškodné popěvky a písně která promlouvá z duše nejen jemu ale i generaci jeho vrstevníků, (a která s ní žije, která ji mění, která působí. Je to tím pádem poněkud nebezpečná nejen té šedi popu). Z tohoto hlediska lze současně osobnosti doprovázející se na kytary rozdělit do několika "zájmových" oblastí.

- 1). Lidovkáři - útekem do luk a strání lidových písní se spasili mnozí, z těch dnešních např. Mínesengři, Heuréka, ale i Hemolová a Vanková a další.
- 2). Spirituálové a bluosáři - zpěvem o těžkém údělu amerických černochů či čs. reprodukcí slavných světových písniček lze také něčeho dosáhnout a neskončit na indém - viz Spirituál Kvintet už dvacetiletý, ale i Kalandra, Mišák.
- 3). Grandiškáři - humor ledaacos schová, nejen nouzení kytarové, a má-li někdo na to, přišť ne, viz. Lutka, Plíhal, Jahelka
- 4). Krásy přírody opěvují nejvíce slováci, viz Blnovrat, Kvapky
- 5). Introverti - zpívající sami o sobě a skrze sebe odražející svět, ať už se jedná o Michnovou nebo Nehu, ale z téhle kategorie už vyřušuje další -
- 6). Pravi - skutečně angažovaná a nesoucí svou kaži na trh, Merta, Janota, nebo ti co už překročili svůj čs. Rubykon, Jirky Cert, Pepa Nos.

(Jako výjimka potvrzující pravidlo mi vyšel Jerda Bohavica, jehož přirozené písničkářství je "donebevolajícím" a bude hálet na příznivých okolnostech, kam dojde a kam zavede písničku.)

Samozejmě, kategorie se překrývají, silně zjednodušují. Ale každý z výše uvedených si musí vyřešit své textařské dilemma sám. A sám se rozhodnout, kam až. Jestli se vyplatí provokovat. Nebochat se ale ovlivnit autocensurou. Atď.atď., viz dalších pár písničkářů krajového významu, a nejbližší budoucnost na Moravě a v Bratislavě.

(Já sám jsem toho názoru, že v Česku nikdy nepojde o opravdový protest, opravdové písničkářství, že je v tom vždycky autocenzura, a proto už léta slova zásadně nepoužívám.)

Před 500 lety žil v Koreji bohatý mládek. Téměř nikdy neopouštěl po-
nise po bohatých rodinách a přitahoval studenty, aby u nich studovali.
Tento mládek byl velice bohatý a měl 100 studentů. Stoprvní žák se
jmenoval Dol Um. Třikrát přišel studovat, než se vůbec nastoupil,
ale pak zjistil, že on je vlastně chudý a nicem a rozhodl se, že ode-
jde do nového kláštera jinač. Dol se mistrem a řekl mu: Mistré,
poslyš, otni suter není k ničemu, musíme jít jinač. Jste už starý a
brzy umřete - kam půjdete? Mistr řekl mistr, náš pravda, tak půj-
deme. Jenže kdo se ni postaví a majetek? Můžete ho v práci opat-
ních, máte jich už. Dobrá, tak to udělám. Rozhodnuto, vyrazíme
mistra. Mladíci se smlouvali o majetek mistra a ten vyrazil
se svým lož. Mlčen na cestu. Když šli nahoru na kopeček a ohlíželi
se dolů, mistr spouštěl se v kláštere hoří a křičel, že se musí
vrátit. Dol Um ho přelouval, ale marně, a pokračoval přinej-
nového kláštera.

Přesly tři roky. Druhý mistr zemřel a správa o jeho smrti se
rozmocila králem. Královi mnoho mládek a mezi nimi i Dol Um. Mladí
ho nejprve požádali, aby takový chtěl něco pořídit, ale Dol Um
požádal jen o mládu ryže a šálek čaje, aby je mohl, jak bylo zvy-
kem, obětovat děmům. Požádal mládu a šálek na oltář a třikrát
do něj udeřil. Vylezl velký had a vypil čaj a snědl ryži.
Mistré, ptal se Dol Um, proč jste se sebe vzal toto tělo? Had
odpověděl: Ach ach, měl jsem tě těmto poledním. Teď musím
nosit tělo hada. A musel jít. Dol Um řekl: Mistré, měl jste
mnohá poctivá přání a teď jste snědl obětní ryži, ale to nestačí.
Nehodí se k vám tělo hada. I to je tělo přání. Udeřte hlavou o
zem a sbavte se tohoto těla! Had odpověděl, ale se, tohle tělo
není zase tak špatné. Dol Um třikrát hada udeřil a sebil ho.
Obličej vyletěl z hadího těla a Dol Um ho následoval. Po chvíli se
objevil pták a obličej začal nabývat formy ptáka. He, křičel
Dol Um, to taky není dobré! Pak obličej vyletěl dál a dál do
hor až zůstal v jedné chloupec a lece.

Po čtyřech letech se Dol Um vrátil k chloupec a poptal se lidí
křičí v ní: Mili na zdraví čtyřletého chloupce. Rodiče byli přeb-
vapeni, jakto že vili se něme čtyřletého chloupce? Mladík se
že hoch byl tělo nemocen. Řekněte mi ho, požádal Dol Um, já ho
vyléčím, ale zašete-li a vás, určitě zemře. Rodice po chvíli
vůle Dol Umovi ayna dali, aby s ním vyšetřoval mládu.

Když bylo hochovi 5 let, Dol Um mu řekl: nastal čas abys porou-
dal sám sobě. Jak to máš udělat, ptal se hoch. Dol Um ho zavedl
k domu vylepeném ryžovým papírem a udělal do něj malou dírkou.
Sed tedy u té dírkou, řekl chlapeček, a pozoruj, jaká se nepro-
vážá kráva. Jen tohle. Namýšl se aho, jen pozoruj kráva.

Až přijde, poroučíš sám sobě.

A tak chlapeček jedl spal ale kromě toho už nic jiného nedělal,
jen pozoroval dírkou. Kdy přijde kráva? V jeho mysli nebylo nic
jiného než tato otázka. Předtím, dva, tři a najednou se
dírkou svítlovala a svítlovala a objevila se obrovská kráva,
báblá! Hoch křičel: Mistré, mistré, kráva přišla! Dol Um

přiblížil a vytal mu políček? Kde je nějaká kráva?

Ach! Hoch pochopil sám sebe a dosáhl osvícení. Pak se podíval
na Dol Uma a řekl: Ty byl sám Mlčen, že?

Ano, mistré, řekl Dol Um a poklonil se.

MIND MEAL (10 zenových chodů) mistra Seung Sahna z 1977

První brána: Pes mistra Džošua (J. J.)

Mnich se zeptal Džošua: Má pes Buddha-nature?
Džošu odpověděl: "Mu!"

- 1.) Buddha řekl že všichni jsou vrozeně Buddha. Džošu řekl že pes nemá "buddhovství". Co to znamená?
- 2.) Džošu řekl: "Mu". Co to znamená?
- 3.) Já se ptám tebe: Má pes Buddha nature?

Druhá brána: Džošuovo mytí misky

Mnich se kdysi zeptal mistra Džošua: "Právě jsem přišel do kláštera. Velmi prosím, mistře, nauč mne zenu." Džošu se zeptal: "Už jsi snídal?" "Ano", řekl mnich. "Tak si běž umýt misku", pokračoval Džošu a mnich dosáhl osvícení.

- 1.) Čeho dosáhl mnich?

Třetí brána: Zuigan volá mistra (J. J.)

Mistr Zuigan na sebe každý den volal: "Mistře!" A sám si odp. vídal: "Ano, pane!" "Buď stále pozorný!" "Ano, pane". "Nikdy se nenech pomýlit ošatnými!" "Ne, nenechám".

- 1-) Zuigan volal i odpovídal, tedy užíval dvou myslí. Která byla opravdovým Zuiganem, mistrem?

Čtvrtá brána: Bodhidharma nemá vousy

(H. J.) Wakuan řekl: "Proč nemá Bodhidharma vousy?"

- 1.) Jaká je původní tvář Bodhidharmy?
- 2.) Já se tě ptám, proč nemá Bodhidharma vousy?

Pátá brána: Kyogenův muž na stromě (H. J.)

Mistr Kyogen řekl: "Je to jako když visí muž se stromu, zuby se pevně drží větvě; rukama nedosáhne stromu, nohama nedosáhne na větev pod sebou. Někdo dole se ho ptá: "Jaký je smysl Bodhidharmova odchodu do Číny?" Jestliže muž neodpoví, selže tím že nezodpoví otázku, jestliže odpoví a otevře ústa, spadne a zabije se. Co bys ty udělal v takové situaci?"

Česťá brána: Odklepávání popela na Buddhu

Kuřák s hořící cigaretou přichází do zenového centra, kouří a odklepává popel na sochu Buddha. Ty to vidíš: co uděláš?

Sedmá brána: Tři brány mistra Ko Bonga

- 1) Slunce na nebi ozařuje všechno. Proč žiješ pod mrakem?
- 2) Každý má svůj stín který ho sleduje. Jak můžeš nestoupnout na svůj stín?
- 3) Celý vesmír hoří. Jakou koncentrací (samadhi) unikneš spálení?

Osmá brána: Tokusan si nese misky (Dok San)

Jednoho dne vešel Tokusan do jídelny se svými miskami. Seppó ho viděl a zeptal se "Kam jdeš s těmi miskami, zvon ještě neudeřil a bucen nezazněl?" Tokusan se otočil a odešel do svého pokoje. Seppó se o tom zmínil Gantóovi, který poznamenal: "Tokusan je velkým mistrem, ale nezná poslední slovo". Tokusan slyšel tuto poznámku a poslal pro Gantóa: "Ty mi to neschvaluješ?" Gantó mu něco zašeptal do ucha a mistr se uspokojil. Příštího dne byl Tokusan při kázání docela jiný než obvykle. Gantó přišel až k němu do čela haly, hlasitě se smál a volal: "Blahopřeji! Náš starej poznal poslední slovo! Od nynějška ho už nikdo v celé zemi nepřemůže!"

- 1.) Jaké bylo to poslední slovo?
- 2.) Co Gantó pošeptal mistrovi do ucha?
- 3) Cím se Tokusanovo kázání lišilo od předchozích?

Devátá brána: Nansen zabíjí kočku (Nan Gwan)

Nansen spatřil mnichy východní a západní haly hádat se o kočku, přišel blíž, chytil kočku a řekl: "Dáte-li mi odpověď, za hráníte kočku. Ne-li, pak kočku přeseknu ve dvě!" Nikdo nebyl schopen promluvit a tak Nansen přesekl kočku.

Večer, když se vrátil Džošu, mu Nansen vyprávěl co se stalo. Džošu si zul sandál, položil na hlavu a odešel. Nansen poznamenal: "Kdybys ty tady byl, mohla kočka žít"

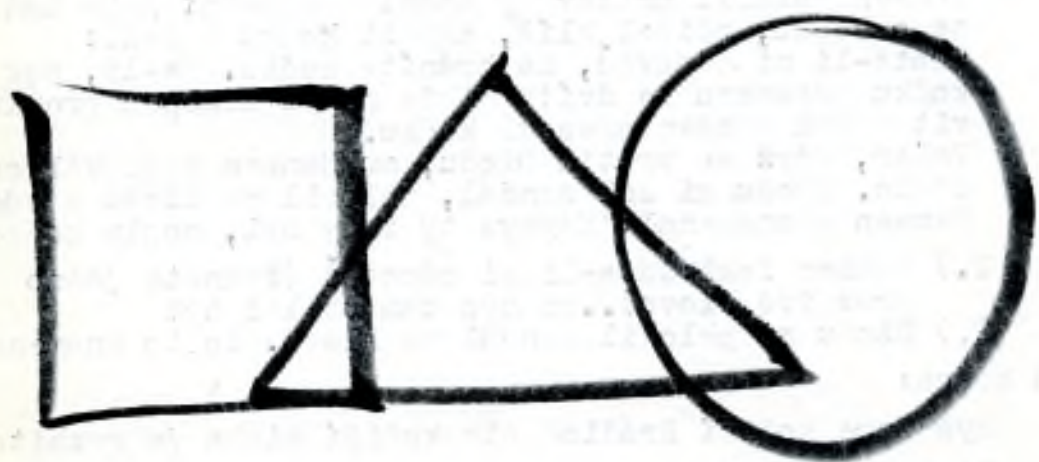
- 1.) Nansen řekl: Dáte-li mi odpověď (řekněte jedno pravdivé slovo)...co bys tam udělal ty?
- 2.) Džošu si položil sandál na hlavu. Co to znamená?

Desátá brána:

Myš žere kočičí žrádlo ale kočičí miska je rozbita.
Co to znamená?

- - - - -

Nic nevytvářej. Pak dosáhneš všeho.
Nerozumíš-li, jen prostě pokračuj, nevím.

CITERA

AMALGAM č. 19

Tišnov, kousek od Rýna, po dálnici a v Bíteři 6.11.19. listopadu

Vše to savinila ona. Citera. Již delší dobu jsem coby almy pes obcházol prodejnu partiového zvoří Klenoty, hudební nástroje, Hřodní tř., kde leželo pět šest citer a sbytkem strun ale dvoust-
ně svakeš. Když jsem v roce 1979 na jazzových dnech ušel do
rozladěných strun Vogelovy citory, zamenul jsem si, že jednou,
ať se šťastně přikloní, nebo náhoda bude blbec, že si ji poři-
dím. Tak přijela Saskia a koupil jsem pro ni jednu, viz jinde.
Ale všiml jsem si že vzhled loší na zemi narovnáno několik fut-
rů jakoby od citor a když jsem měl poníky, nelonil jsem a
ať jsem to nikdy neuml, byl jsem v obchodě drzej a nedal jsem
pokoj dokud mi zospodu nevytáhli lepenkovou kabiol ve který byla
prakticky fugal nová citera z HON. s náhradními strunami a nato-
hvacím kolíčkem. Hurá, drnkal jsem si doma a když pak Emil lodil
podle sítaru, hned bylo jasné, že je to to co Amalgamu chybělo!

Jazzklub v Tišnově si prostřednictvím brněnska přítele bubonika
"objednal Amalgam" včetně přednášky o Japanaku, protože hrát a
poslouchat indické variane dvě hodiny je moc, stačí jednu.
Celkem bez problémů jsme dojeli, našli klub, uvítali se s brněn-
skými ohlmei buboniky, nainstalovali promítačku a když se poda-
řilo usadit lidi mladé i starší, vlasaté i plešaté, začala dia-
šou. Amatour bez zakukání hodinu povídal a povídal, než se vy-
měnily náplně odpovídal na dotazy a zvládl situaci docela na
výbornou. Byl spokojen.

Po krátké přestávce si lidi sesedli do polkruhu před nás, vy-
brnkli na uvítanou a už to jelo.

Je s toho zážitek na kazetě. I teď se mi líbí. A to je co Pict.
Emilovi se to taky moc líbilo. Vládla pohoda, spokojenost, lidi
i hráči si přišli na své, tak jakýpak copak?

Potom jsme byli pozváni do bytu jednoho Tišnováka na studenou
malámošunkovou obloženou misku a vejci a popovídání a čaj, aby-
chom dobře dojeli, rozdělili jsme si benzínové poníky a klidně
a spokojeně dálnici uháněli ku Praze. Splánil se totiž jeden son
amatérského rockera - hudba a koncert je radost a pohoda.
Nevýrovnou náležitostí na nervy, takže vysokou úroveň instrumen-
tálního výkonu. Komunikace bez jediného slova. No nádherná.

Citera se povšeila na hřebík jen na pár dní, hráli jsme s Jaku-
bem a Bertou v Ostrově n/Oh., a protože Bertu vezl Emil, dovolu-
li jsme to a po dvacetiminutovce NA PRÁHU a přestávce se sáhl
hodinku Bertu a před jeho dalšíh hraním jsme znovu nastoupili
v odevěšeně neklasické sestavě sítar tabla citera a folkové br-
lající cěl jsme po několika minutách "meditovali" tak že by bylo
slyšet i špendlíček spadnout. Znovu klid a pohoda, i když byl
a počátku nutný "boj o posluchace". Še by byl nalezen recept na
Amalgam? No uvidíme, viz jinde správa o venisáři.

Vše savinila ona. Hraje sama. Lahodné tóny se z ní ozývají,
můžeme hrát oba s Emilem melodie, můžeme si povídat, můžu ho
doprovázet. Takže pokud takhle rok přese jen častěji uagáto o
Amalgamu, bude to mít na svědomí ona. Její citerové veličenstvo.

MANDALA

(meditační diagram z buddhistického kláštera v provincii Se Čuan v Číně, vybudovaného v 17.století. Symbolizuje mnohost a spojenost cest vedoucích k Pravdě. Z Jednoho k Všem a zpátky do Jednoho.)

HNĚV - JAZYK LÁSKY

(Článek Rosemary Christofová, psychologičky z Massachusetts, z New Age magazínu, listopad 1982)

..hořká zkušenost mne naučila tomu největšímu umění: hněv, stejně jako jiné energie, může být přeměněn a kontrolován, stejně jako teplo.. Gándí

Jako děti nás všechny učili "kontrolovat" hněv - ale ne ve smyslu Gándiho. Učili nás hněv potlačovat, dirývat, protože "hošní" lidé se nevztekají. Avšak žádný velký duchovní učitel nemůže hněv přehlížet. To, co např. Ježíš řval do obličejů farizejským, když převracel stoly obtížené zbožím a penězi, nebylo eukerimová slova laskavosti, jak se nám snaží mnozí namluvit. Byla to revoluce, vášnivá akce, její smysl (a energie) byl probudit lidi. Kristus hněv hokeval, jasně ukázal na jejich lakotu a zlobu a donutil zamyslet se. Tento hněv byl neoddsčitelně spojen s duševní lásky a lásky.

Máme tendenci stavět hněv na opačnou stranu lásky, jako protiklad. Jenže opakem lásky je nevědomost. V hněvu jako takovém je hluboký zdroj pozitivních sil. Hněv není spojen nevyhnutelně s násilím a nenávistí, ale má hodně co dělat s něčím o druhé. Hněv vůči partnerovi je vlastně jakýsi jiný způsob dotazování, či žádosti o hlubší citlivost či zodpovědnost. Hněv vůči dítěti je zase většinou motivován snahou ochránit jej nebo vyžadovat spolupráci na domácích pracích. Hněv ve světě vede k psaní dopisů, zakládání alternativních hnutí a škol, snahám o ochranu lidských práv atd. Klíčem však je vždy (a vždy by měla být) snaha využít síly hněvu ke ZMĚNĚ. Hněv je jen třeba uměřit, využít. Říká se např. boj nevyhnutelný. Jak tedy hněv zužitkovat, uměřit, jak z něho učinit duševní sílu?

VĚDOMÍ HNĚV

Při práci s hněvem musíme nalézt nový vztah místo abychem hněv potlačovali či snažili se přemoci. Co tedy realizuje produktivní hněv od planého vybouření se? Je to způsob jakým se hněv projevuje? Klíč je ve vědomém výběru a kontrole hněvu, v každém jeho stadiu. Příliš často jsou lidé přováděni, že když se hněvají, jsou automaticky "mimo" kontrolu, nemohou se ovládat, že jsou puzeni nějakou neovládnutelnou přírodní silou.

Jen málo lidí na světě - zenoví mistři, guruové a.j. - je schopno používat energii hněvu, která pochází ne z ego, ale z opravdového "já" člověka. Tento typ hněvu, nekonečně laskavý a katalyzující, je však velmi vzácný. Hněv na který se pamatují z dob svého dětství byl vždycky jiný: chlad, zúžené oči, sarkastické poznámky, třikání dveří, tiché ložnice a celé týdny tiché domácnosti. Potlačení hněvu nepřinášelo řešení a nevyčistilo atmosféru, ale naopak vedlo k soužalství, bezraději.

Jenže přeměť tento hněv, je-li cílevědomě zaměřen a uměřen, dokáže přinést úžasné a mocné výsledky. Je možné mít zlost a ne být otráven. Hněv je jen zátku - když ji vytáhneš, začneš proudit slzy, strach, pocity osamocení, neúčinnost atd.

Když jsem se po prvé začala potýkat se svým hněvem (na základě několika cvičení podle G. Bacha - Intimní nepřítel), musela jsem z počátku cvičit hodně násilné cvičení: dokud jsem nebyla úplně vyčerpaná, musela jsem švát a ječet a křičet. Dalším krokem pak bylo to, že jsem stále musela verbalizovat situace a pocity. Bojovala jsem se svou dcerou, bouřila na kamarádky, hádala se s rodiči, ječela na muže kteří mne na ulici obtěžovali. Byl to obtížný rok.

Byla jsem většinu času zlostná, ale projevovala jsem také svou osobnost. Zjistila jsem že hněv je klíčem k mé sebe-lásce, klíčem k pochopení strachu a k uchopení hlubších pocitů stejně jako zárojek humoru a vitality těla.

To co se vlastně stále od té doby učím, je zůstat spojena s láskou když jsem rozhněvaná, tak moc jak jen to jde, a vy být se slovním a "horeckým" projevem, nejde-li to. Hněv pochází i ze zaujetí a péče, ale může i nemusí být vyjádřením takové lásky. Je spojován s oprávněnou jistotou nebo nepřítelstvím, spravedlností nebo strachem. V tom druhém případě je pak pocíťován negativně a výsledkem je odcizení, nenávisť.

Problém k vyřešení je tedy zůstat v lásce, s otevřeným srdcem, upřímnou otevřeností vůči negativistickému stanovisku. Vždyť hněv je tak často jen maskou pro daleko hlubší city které je třeba odhalit či ozřejmit. Hluběji je totiž belavá rána, zklamání, strach ze stráty blízkého, a ještě hlouběji snaha nerušeně pokračovat. Namísto hněvu jako něčeho špatného a hodného uschování musíme pohlížet na hněv pouze ve spojení s celkem a se situací, přesně tak, jako když to je jen "vášnivá" láska.

Musíme důvěřovat sami sobě i svému hněvu. Zapomenout na své očekávání, odpouštět, postavit se tváří tvář svým vlastním strachům a lítostem. Spojit se s láskou. Akceptovat přítomnost a přece pracovat na změně v budoucnu.

První kroky k ovládnutí hněvu

Jako výsledek své mnohaleté "cesty" jsem rozdělila práci k ovládnutí hněvu do několika kroků, abych tak pomohla lidem dostat se přes neovládnutelné situace s pozitivním výsledkem.

- 1). Pocíťuj svůj hněv! Prvním krokem je poznání a přiznání: ano, jsem rozhněvaná na... cokoli. Pocíťuj to zcela fyzicky. Kde se hněv projevuje? Břicho? Hrdlo? Čelisti? Klava? Oči? Ramena? Nesuďte, jen vnímejte.
- 2). Staňte se na hněv! Stejí to za to? Co je opravdovou příčinou? Musí to být? Přemýšlím na vnitřní reakce ze zklamání, ego, pýchy, určitého vzhledu? Nebo je to něco ještě hlubšího? Jakým způsobem se cítíš být poražen, ohrožen, znásilňován, jak je to neporozumění, přemýšlím příčina tvého hněvu z minulosti, necenné nevyřešeného, z pořadavků jiných? Nebo je to jen něco momentálního? Záleží ti na tom abys zvítězil nebo se jen stydíš omluvit a pracuje tvá egoistická pýcha? Jestliže je ale příčina tvého hněvu hluboká, např. primitivní impuls ochránit dítě, pak by bylo hloupé netěšit se z takového citu. Většina hněvů je spojena s více či méně vystuplým egem a trik spočívá v tom odhalit úroveň "sebe".
- 3). Zbav se hněvu jinde! Kdokoli je to možné, vyvztekej se, úplně a nahlas, v situaci mimo původní zdroj hněvu. Dá se to udělat
a) fyzicky - během, jízdou na kole, sporty, sklopením nebo řevem
b) slovně - křik na svou šidli nebo kabát reprezentující osobu na kterou jsi nažloben. Opakuj nadávky, volice hlásků. Můžeš křičet osamotě, ale i před přítelem nebo psychiatrem, i ve skupině. Účelem je dát energii volný průchod.
c) vnitřně - převed hněv do myslí, a vědomě se jím zapývej. Dovol mu zažít si, pak se zhouvej, proměň, změň.
- 4). Soustřeď se! Vyhledej energii hněvu a rozhodni se jak ho vyjádřit. Vyjádři ho celým srdcem. Jsi-li příliš negativistický, počkej. Počkej do desíti. Zhluboka dýchej, ale hlavně nemluv dokud nejsi skoncetrován a vědomý, plný lásky. Vyjádření samozřejmě záleží na osobě se kterou v té chvíli komunikuješ, vždy se ale může vyjádřit se čestně a upřímně. Můžeš začít třeba..mám pocit, ale hlavně se jednou převádiv vyhrýbej výrazům jako "tys." nebo "ty vždycky" nebo "ty nikdy".. Pamatuj: účelem hněvu je navodit změnu, a ne obviňovat či vyčítat, což vždy vede k opozici,

ale ne změně. A uvažuj: co chceš aby se změnilo?

- 5). Nech to plavat! Nemí důvod proč lpět na momentální stavu nebo ho opakovat. Život jde dál. Ideální by mělo být celým srdcem se věnovat hněvu a řešení konfliktní situace a v příštím okamžiku být ochopen klidně odbehnout a jít jinam, jako by se nechtěnilo. Svět je příliš velký a rozmanitý než aby stálo za to si ho kazit takovými drobnostmi. Už se nechat to plavat a odpustit či nadávej i sám sobě.
- 6). Postav most zpět! Posledním krokem práce s "hněvem" je okamžitě po hádce vystavět spojení, most, s osobou se kterou jsi se hádali. Dotek ruky, úsměv, nočín se znamená že vaše spojení je hlubší a povrchová hádka je nemůže ohrozit. To spojení je vztah plný lásky a důvěry.

Samozřejmě, každý nepotřebuje všechna tato uvedení studia protřpět. Poslouší vás jen jako rámec problémů které jsou s hněvem a pokusy o jeho ovládnutí spojeny. Záleží na situaci. Jedna je ale nutná - v každém stadiu, v každém okamžiku se stále pohybujte, jděte směrem k vyřešení problému, či k změně kterou má energie hněvu způsobit.

Kroky k p ř í j í m á n í hněvu jsou vlastně obdobné. Začít můžete poznáním, že hněv přichází s lásky a touhy po změně. Buďte apatičtější, vyhýbejte se egoistickým úsudkům.

- 1). Poslouchajte aktivně: nepřerušujte, nechte druhého vymluvit, neodporujte. Zkuste akceptovat jeho postoje, neznáte se budnit vlastní vní reality, jen a jen poslouchajte, co chce a o co mu jde.
- 2). Opakujte co jste slyšel: vlastními slovy zkuste vyjádřit postoj oponenta, např. "slyšel jste to říkat že jsi hodně rozilý protože jsem tě urazil..". Nerozvádějte a neanalyzujte, jen opakuje.
- 3). Odpovězte svou "realitou": Jaké jsou skutečné pocity? Např. "promiň, cítil jsem se být ohrožen tvým postojem a teď jsem.." nebo "jsem tak rád že jsem ti stál za tebou a nevolal a vynadal mi a tak mě upozornil na.." Nebran se, platí tu jen opravdové city.
- 4). Nech to plavat: nestojí za to dychtit po pomstě. Jdi dál.
- 5). Vybuduj most zpátky: Obnov znovu přátelství, vztah.

P ř e m ě n a h n ě v u

Nemí na tom nic světoborného. Jen trochu práce, cvičení, nář pokusů o přeměnu "negativní" energie. Je to energie "života". Pomocí ventilování přikládání a kopírování můžeme vytvořit cestu "středů", na které je dost místa pro kontrolu hněvu i jeho výraz. Už se tomu nás učí hněv. Čdněna se dostává záhy: hlubší vztahy k přátelům a blízkým, zkušenosti pro další konflikty. Začátek je prostý: pozorujme sami sebe a nechme plavat věci které jsou nedělitelné. Pak dokážeme nejen zůstat klidní v situacích které by nás jinak donutili k nepřítelství, ale zdří vř se do hloubi srdce rozšířit tam kde je to opravdu důležitá. Počlivě dávejme pozor, aby se náš hněv nevrhl do horkého cyklu. Způsob, jakým budeme energii "hněvu" používat, ovlivní nejen nás, ale i svět okolo nás. Přeměň tak jak to řekl Gándí: Transformovaný (přeměněný) hněv je síla která dovede hýbat světem.

HNĚV - JAZYK LÁSKY

MALOSTRANSKÁ BESEDA

ŘÍJEN

1. pátek	20,00	Milan Svoboda a spol. – host
Mirka Křivánková
4. pondělí	20,00	Steamboat Stompers
5. úterý	17,00	Vernisáž výstavy kreseb Pavla
Vorla
	20,00	Zápisník hnutí Brontosaurus –
Josef Velek a bři Nedvědové
6. středa	20,00	A. Mitta: Svít, svít má hvězdo
(Divadlo Lucerna)
7. čtvrtek	20,00	Smolaři, Cestáři
8. pátek	20,00	Zdeněk Hrášek a skupina Amal-
gam – Saskia Franke-Išikawa
11. pondělí	20,00	Jazz Fiddlers
12. úterý	20,00	Klub přátel folkloru – kapela
z muzea, Brno – uvádí J. Pospí-
šil
13. středa	20,00	Z. Pospíšil, M. Štědroň: Balada
pro banditu (Divadlo Lucerna)
14. čtvrtek	17,00	Píseň 83
	20,00	Písně dlouhých cest – semifí-
nale – host Soumrak – uvádí
M. J. Langer
15. pátek	20,00	Klinika doktora Q – Martin Kra-
tochvíl a hosté

Slovanský ostrov
úterý 12. října 1982, 20,00 hodin
Písně dlouhých cest
č. p. 8 – Karlovy Vary, Poutníci – Brno,
Nerez, bři Ebenové
uvádí M. J. Langer

...

Výstava kreseb Pavla Vorla

...

Předprodej: Svobodné slovo (tel. 22-87-14),
SLUNA (Alfa, Černá růže, Národní), Malo-
stranská beseda (Malostranské nám. 21 –
tel.: 53-04-82) – od 19 hod.

18. pondělí	20,00	Originální pražský synkopický
orchestr
19. úterý	20,00	Kuchyně Ivana Vyskočila
20. středa	20,00	W. Shakespeare: Makbeth
(Divadlo Lucerna)
21. čtvrtek	20,00	Písně dlouhých cest – Svizel,
Chamuka a postupující – host
Zvonky – uvádí M. J. Langer
22. pátek	20,00	Horký dech Jany Koubkové
25. pondělí	20,00	Helena Arnetová a Jiří Šlupka-
Svěrák
26. úterý	20,00	Pozvánka do Intergea – ing. L.
Krejčířík, M. Kovářík a Bluesber-
ry
27. středa	20,00	W. Shakespeare: Makbeth
(Divadlo Lucerna)
28. čtvrtek	20,00	Písně dlouhých cest – Elixír,
Hrneček a postupující – host
Duha – uvádí M. J. Langer
29. pátek	20,00	ESP – skupina Štěpána Marko
viče

Pokračování zpráv ze společnosti:

Amateur vyhlašuje konkurs na nový druh Umění! Žánré z dosavadních mu nevyhovuje. Chtělo by to prý něco jako přílby na hlavy a omítnutí se stereovizi a Umělec se stejnou přílbou na hlavě by svým mozkovým vlnami a varuchy "vymníval" na plátně obrazy jevy událostí a vize v rychlých tempech a překvapivých kompozicích tak, aby myšlenka nebyla o tolik rychlejší jako v dosavadních druzích uměleckých činností, kdy hlavně tvárou, kromě cenzora v každém z nás, je obratnost pera či psacího stroje či jazyka na kterém se myšlenka "dělá".

To souvisí i se sny které se zdají řídit, ale stále, k potěše amateura. Dvě knihy mu byly zapůjčeny mimopražsky a bohužel dočasně nevráceny, takže vydání souborných mu amateura se i s komentářem odkládá, ale jednou na to dojde! Zatím si pomáháme na několika dalších ukázkách činnosti podvědomí!

Na vystoupení Hráčka a spol., v průběhu krize NA PRÁHU, jsme měli "jednání" s Jakubem u Kohoutků, ale Kohoutek přišel místo v onu v dovět a ještě přiočralý a napitý Hráčkem, takže se toho mnoho nenajednalo, i když vyšly najevo některé staré záležitosti. Překvapila ale otevřenost Hráčkova který amateurovi vytkl že na slánském jazzfestivalu, když jsme přidávali, ohlásil název přidávku. (Nevyslovil že prostě Hráčil, protože je to přece Hráček a spol. a ne Marek a Hráček nebo jak to myslel). Dohodili jsme se na tom že bych mu to byl býval kdyby se optal vysvětlil už hned tam a nemusel tahat s sebou celých deset mu hlavu nasepanou takovou "krivdou", že jo. Tak si zakázal abych mu dával časopis. Já mu ho nedával, jen si ho u mě prohlížel, a pokud se mohl domýšlet, dotklo se ho jak jsem psal o výkonu jeho souboru ve Varech. Taký to nemá lehký, jako my všichni, že jo, šenků? Ale nebudeme se přeci kválit tomu všelijakě nenávidět, že?

Je doba je zralá, svědčí i cyklus mu jistého spisovatele na indexu, který svou otevřeností i sny potěšil amateura a dohlásil sobě i jemu že certa je správná (i když o pochybnosti nikdy nešlo, jen o formu).

Vánoce se odehrály O.K., dcerašky berušky dostaly kola, sarkovio rodina přišel soutě a mouro do komína takže po tříleté korespondenci s OPBH to začíná vypadat že se ujmáme vedení na body.

Na sexologické odd. přišel malinký starý pán a prosil o radu co má dělat že má mladší ženu a tě mu "to" nejde a ona, když ji není schopna uspokojit, mu odmítá vařit a on má hlad!

AliBaba má bigbýt a taky dopis od svého idolu Brocka a denky takže zase jednou měl amateur pravdu a věděl dobře jak a co do ciginy napsat. Richter chtěl hrát s japonkou v Basedě a prý čekal až se Marek ozve. Pisko byl v USA a nadšen.

Na PRH lidová kontrola a přehrávky a rekvalifikace až na jaře. NA PRÁHU hrálo v Octrově n/o společně s Mertou a hned druhý den byl Noha i jeho smizovatel, ŠSM, vyslýchán pány. Janotovi byl odmítnut povolenácky hrát jinde než v Praze. NA PRÁHU tečilo v bratřilavském tv studiu 5 písniček a na dotaz co tam oni natáčejí prý oficiálně programy na příští rok ale ve skutečnosti čtvrtou verzi silvestra! V televizi jsme před půlnocí shlédli na Vídní II koncert Gláfielde s orchestrem a byla to pastva pro oči, jak vlasác v tičku poroučí davu pánů ve fracích. Padal sněh. TV studio Blava stojí přímo proti hřbitovu kde je ještě dost místa.

Šel jsem kolem Jiřského kláštera a jen tak náhodou me napadlo seov-
tavit se ve vrátnici jestli tam není někdo koho znám. Jenže dveře no-
sasknutý, uvnitř nikdo a vřadu v chodbě několik máníček kšedtuje a
dočkama. Je by tady byla burza? Šel jsem dál, po schodech do prvního
patra, nikde nikdo, začal jsem hledat, volat a nakonec vyšel z jedné
dveří vlasatý umělavý mladík (odněkud jsem ho znal) a když jsem se
ho ptal co to znamená, jen mávl rukou a zase zapadl. Vyšel jsem se,
vždyť tady nikde nesmí být, v noci, co když se něco strati? Zapadl
jsem za ním a vysloveně jsem ho otravoval ovými námitkami že se něco
máše stratiť. Ukazoval jsem na japonský dřevoryty jen tak na otoja-
nech po chodbách, ale on jen mával rukama jakoby odháněl komary.
Naštval jsem se a žádal aby ty lidi okamžitě poslal pryč. Máníčky ho-
lom něho udiveně koukali cože to kdosi otravuje, jenže me něco napad-
lo: otevřel jsem dveře do sbírek a strnul: celá galerie byla plná
lidí. Desítky, stovky lidí proměnovali kamo, vypadalo to jako na stře-
dověkém tržišti, z dalších sálů se ozýval křik a hučba, skupinky
cíkáků kšedtovaly, no horror. Co to je?
To už jsem zoufale oháněl telefon že někdo zavolám a poradím se.
Jenže kluk mi samozřejmě pomoci nechtěl a tak jsem pobíhal uličkou
(Kradu?) a potkával další a další lidi, až jsem celou zoufalou vra-
zil do nějakého cirkusního kočovného který vycházel z vrat domu.
Chystal se taky smíjet, ale já ho uprosil a když mi otevřel dveře
své kanceláře, běžel jsem rovnou ke stolu kde byl telefon. Jenže ouha.
Telefon to byl, ale snad z minulého století, děsně tenká destička
na které v malinké vidlici tránilo ozdobně zlatem obroubené alouchet-
ko nebo opíž mluvítka. Destička byla taky barokně zlácaná, a na ní
celá řada čtverečků s řadou čísel v nepochopitelném slodu, na každém
čtverečku bylo jedno číslo tučně a velice plasticky vytisknuté, a pod
ním byla řada menších čísel, 51 a pod ním 24, 32, 17, 87, další čísla
nesouvisle a bez jakékoliv logiky vedle, zoufale jsem hlodal čísla
Národní galerie ale nenašel jsem je. Vyběhl jsem nešťastněj von,
biskup i kluk hlídač se na me omáli, popadl jsem je za rukávy a táhl
proti davu kterej olavil nějakou veselici, že by mánikarní nějakého
andragrounda, že by pod svícem největší tana tady mánili sakazany
decky a knížky a ohromažďovali se pravidelně? Připadal jsem si jak
hrdina bláznivý grotesky, napětí rostlo, sem tam přiletěl nějaký lí-
nen a safinčelo první sklo. Šel jsem stále pomaleji, biskup se stále
usmíval a asi čekal, až mě to přejdepřidám se k nim.
NÁŠEL JSEM SE PROBUDIL!

HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN

Tanzan a Kido jednou putovali blátivou cestou. Bohonili krásnou
dívkou, která nerozhodně stále před velkou louží. Tanzan boze slova
vsal dívku do náruče, přioncal ji. Kido neřikal nic. V noci už to ale
nevydržel a obořil se na Tanzana: Máš se přiblížovat k ženám, ho
krásný ženám svlášt? Proč jsi to udělal?
Já jsem nechal tu dívku tam pě tou louží. Ale ty ji neseš domů.

HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN HOAN

Potulný smích jiné sekty přišel k Bankeiovi a ohlubil se: Máš mistr
dokáže na druhém břehu řeky napsat velkým znakem Buddha. Jaký znak
umíš ty? Bankei řekl: Tohle je mé kouzlo: Když mám hlad, jím, když
mám žízeň tak se napiju.

OSOBNÍ DOTAZNÍK

Příjmení, jméno, titul M A R E K		(Vlastním, ale to nepoužívám)		Den, měsíc, rok narození 29.6.1946	
Místní bydliště - PSČ Provozní 17 Praha 2		Přechodné bydliště - PSČ drávo desítky, pp 1969 Vinohrady		číslo telefon	
Občanský průkaz číslo 123456789		Národnost česká		Státní příslušnost čes	
Rodinný stav ženatý		Datum sňatku, rozvodu, svatby 11.9.1969		Cestovní pas pro služební účely č. 123456 , druh 1	
Jste voják? ne		Datum sňatku, rozvodu, svatby 11.9.1969		platnost do r.	

RODINNÍ PŘÍSLUŠNÍCI

Jméno, příjmení (i rodné)	Datum narození	In-val.	Bydliště	Zaměstnán(a), studuje - kde
Manžel (ka), drávo druzka	1948		se mnou, samo	laborantka
Vanda	1976		tamtéž	do školky
Viktorka	1980		tamtéž	doma
Rozvedení, po letech seznám jsem utekl z domova, do světa, otec žije v Krnově, matka na Moravě, styk jednou za rok				
ostatní vyživované osoby				

VZDĚLÁNÍ	Druh školy, výchovy, obor	Počet tříd (semestrů)	Rok ukončení	Druh zkoušky
základní	ZŠ v Krnově, pionýr, předseda oddílů, třídy,			
střední odborné	kurs pěstitel chovatel při SVVŠ			
úplné střední (učeb. ob. s mat.)				
úplné střední všeobecné	SVVŠ v Krnově, stále dítě, maturita s vyznamenáním			
úplné střední odborné	SVVŠ cestovní ruch Karlovy Vary, ale nosce a po Karlově			
vyšší odborné				
vysokoškolské	přihláška (68) žurnalistika, ale rozmyslel jsem se			
vědecká výchova	soukromé studium toho co se dalo najít ve St. knihovně			
postgrad. studium				
nahrazující předepsané	škola mne naprosto na nic nepřipravila a tak vše znovu			
Nedokončené včetně součas. studia při zaměstnání	život			
Dlouhodobé kursy odborné školení apod.	žen			

VYUČEN			ZNALOST CIZÍCH ŘEČÍ		
v organizaci (podniku)	v roce	v oboru	jazyk	stupeň znalosti	zkoušky
			angličtina	pasivně dostatečně, aktivně jako tak	

DOSLOV

aneb stránka úvah pro samylení na závěr tolika štení (doufám že jste ho užívali po kapkách, ne najednou, a že jste tím pořádně přechopali(!))

Předali jsme si s Jakubem vše co jsme měli jeden od druhého vypůjčeno, řekli si "ahoj" a bylo to. Já vytáhl čínskou knihu Proměn I-Ting, šestkrát hodil třemi mincemi a hle, znovu úžas: dolní trigram byl $\equiv \equiv$ takže "koda", horní $\equiv \equiv$ "horní s jednou

"slabou vrtvou", hexagram 8. 4 - $\equiv \equiv$ "pošetilost mládí"!!! Výrok: "Pošetilost mládí má úspěch. Nohledám já mladého pošetilce rychle on umě. Vytrvalost je nejdůležitější. Mladistvá pošetilost znamená vnitřní nepořádek a nutnost následovného poznání. V mládí není pošetilost nic špatného, musíme pak ale nalézt vhodného učitele. Učitel čeká až je vyhledán. Jen tak nastane poučení v pravý čas. Důslednost je rozhodující, nic se nesmí přeskákat a vynechat, stálá posměnáčná práce má úspěch."

A předpověď do budoucna? Zněnou "slabě" línie vychází hexagram 8. 23 - Roztříštěnost. Cože nám staví čínani tedy předpovídají pro nejbližší budoucnost? "Roztříštěnost znamená rozpad, tlenu, není žádoucí cokoliv konat. Doba, kdy níže jsou na postupu. Je třeba užít klidný a podrobit se, nepednikání není slabostí. Je nutné vyhnout se jakémukoliv zasahování ze své strany."

K tomu potřeba dalšího komentáře.

Don předtím přítel J.-T. přivezl Sny a zprávy o "labacké vlně" amerického bigbítu a potěšil srdce profesionálního amatéra. Nejen rozmáhající se burzy gramodesek v kradci v topičku, v Arně bez asistence VB či Pardubicích, nejen časopisy a další pokusy o uměleckou výpověď mimo oblast přímo hudby (rocku), ale především a konečně přívál mladých nadšenců zakládajících bigbítové kapely po desetiletém období prázdna (bigbít jsou nad tisícet nebo pod dvacet a kontinuita byla přetržena), kapely s českými (a právě proto dnos provokujícími) názvy jako Tlustá Berta (Kyselík), Šek, Porajtovy pradlery, K.A. Dand či Druhá kolo a český zpívající... dušička rockového fandý se zatekolila a drží palčoky.

Stejně jako Koppelini a Who a Rolling Stones jsou u nejnovější generace milionů kteří jím nemají co říct, u čs. mladíků a mladěk vrchla potřeba odpoutat se od návrážek generacních mýtvých, jakými byli (a nebyli) Hladík a Janda a ostatní zasloužilí. Jen ať se zakládají kapely, jen ať se hraje a "festivaluje", síla rocku je šeniková (jak by napsal Šub) a nevyhnutelný kořen znovu vytlačuje námos oficiálního komentu a roste do vlastního tvaru. V každé prohlé je něco optimistického a poučného, proto je zkušenost "dobrá" škola. Čím "hlší" tím "líp" tvrdím už celá léta. Už roky si v hlavě směřuju studii o vlivu rocku na generace druhé poloviny XX.stol. a cyklický vývoj v našich kmeních mým úvahám nahrává.

Tyhloty huko(ne)vlny - jejde, že jakámsá přemýšlen, japonicko-česká a přemá! - jsou malinkým plácnutím do stojatých vod a ten "most" nad úřad budou stavět jiní, ale to s tímle posice není to hlavní. Pokud se hraje a zpívá, není třeba psát a číst. Když je umění hudby a ne-hudby umělováno, je třeba aspoň psát a číst. Stále něco dělat. Tvořit. "edat se chytit a svázat do důledného "výšebytku". K tomu nám dependhoj Rock přímo či nepřímě, anon.

Bratry Andrew,

Jak se máš? Děkuji za krásný dopis. Tvá mysl je velmi smutná, má mysl je také velmi smutná. Tvá mysl má mnoho překážek a také já jsem pro Tebe překážkou. Říkáš že rozumíš své karmě, ale to není pravda. Jestliže karmě opravdu správně rozumíš, pak "zmizíš". Ty jsi na své karmě závislý a posiluješ ji. Mám tě velmi rád, ale tys mne neposlouchal!

Žil jednou v horách černý medvěd. Pokud nepál, sháněl si potravu a byl šťastný. Lidé ho ale chytili, zavřeli do cirkusové klece a naučili salta. Za každé dobré salto dostal žrádlo. To byl jeho život. Jednou v noci vandaloři přepadli cirkus a rozbili klec a medvěd uprchl do hor. Jenže teď to byly hory nepřítelské, a když měl hlad, začal notat kezelce a salta. Ostatní medvědi se mu směli, "ty hlupane, tady jsi v horách a ne v cirkusu, tady za salto nic nedostaneš! Své žrádlo si musíš solnat sám!" Tenhle medvěd byl tak "připoután" ke své kleci že zapomněl na to co to je svoboda. A každý z nás na to zapomněl. Každý z nás má svou klec v které jsme chyceni - klec doktora, právníka, klec přátelství, klec manželství, klec rodiny. Lidé v těchto klecích žijí a nechápu co to je svoboda. Křesťáci řečono nechápu co to je okolní svět. Chápeu a rozumí jen své kleci.

Tvá hlava je jako ta medvědi. Mám rád svou klec a když říkám "jsem silný", znamená to se skutečnosti "má klec je silná". Když říkám "už nechci být Dharm učitelem", říkám vlastně "navštupte do mé klece!". Jenže já chci aby rozbil svou klec a osvobodil m. Jsem tedy velmi smutný z toho že jsi svou klec ještě zpevnil. Až jednou ta klec nebude tak pevná, budu ti zase moci pomoci. Když odhodíš svou mysl která se drží názorů a koncepcí, pak Tvá klec zmizí. Ta mysl která drží je tvoje "JÁ". To musíš zabít.

Musíš pochopit že jedna bez druhé je kula. Je to velice jednoduché. Jestliže to nechápeš, musíš se vrátit zase do první třídy. Ty tomu "přilíš" rozumíš. Jak Ti ale tvé pochopení pomáhá? Cvičíš každý den yoga. Proč cvičíš? To "proč" je důležité. Pro své tělo? Pro svůj život? Pro svou mysl? Pro pravdu? Pro co?

Tvůj i můj život brzy skončí. Kdo je tvým životním garantem? Co od života chceš? Už všechno máš, ale nemůžeš se probít ze sna. A proto Ti já říkám: Probud se! Probud se! Udržuj "novin" a stále znovu a znovu zkoušej. Než se nicoho!

Říkáš - jsem silný, neměj o mne obavy. Jenže já mám obavy. Doufám, že budeš stále kupředu, jón "novin", zabiješ své malé "já", udržíš mysl čistou jak prostor, brzy dokončíš velkou práci života a smrti a dosáhneš dokonalé svobody, staneš se velkým mužem a spasíš všechny bartoři od utrpení.

Tvůj v Dharmě, S.S.

~~KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN~~

Jednoho dne se smiši západní a východní hlavy hádali o kotě. Mistr Hanson kotě chytil, vytáhl nůž a řekl: "Řekněte (pravě) slovo a já to kotě ušetřím! Když to nedokážete, zabiju ho!" Nikdo nedokázal odpovědět a mistr kotě zabil.

Večer se vrátil Džošu, mistr mu pověděl o incidentu a Džošu si sundal sandál, položil ho na hlavu a odešel beze slova. Mistr řekl: "Kdybys ty tedy ráno byl, mohla kotka žít."

~~KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN KOAN~~

Bylo žere kočičí žrádlo, ale kočičí miska je rozbita. Co to znamená?

壽老邑絳

壽甫吉尹

壽子松赤

崇

壽

壽

壽舞蛟騰

壽古篆大

壽水山黃

壽

壽

壽

壽

壽

壽意如鎮

壽考訓齊

壽國瑞上

壽

壽

壽

501-F1

PF

2003

OBSAH :

Nový titulní list (a odpříště nová značka)

TOLERANCE - úvodník o tom co Vás čeká a nemine

OLOUPANÝ ZEN - zásadní příspěvek včetně domácích úkolů

NA PRAHU 82, inventurní spis

Slovo do átkuse nebo do pranice? (čtyřstránkové vědecké zamyšlení o spojení teorie s praxí a jiných drbech ze života)

Novoroční cikánský folk (sen, první z mnoha v tomto čísle)

Klub na Petynce, zářijový program

Dohoda o rozvázání pracovního poměru, osobně podepsaná

Džez je mrtev! (o tom že potřebujeme nový název pro novou hudbu kterou ale potřebujeme také nad zlato)

Takže milý Jakube, otevřený dopis na rozloučení mý potěšení Festivalová akce... sen

KYOTO v Praze, čili jak Markovic měli návštěvu na 3 strany

Mezipřistávám v Barceloně (sen)

Další sen o Amalgamu (opravdu zase jen co se mi zdálo, ne o čem sním)

Drahá Gail...dopis zenového mistra coby ukázka současného zenu Svátba v rotundě (popis svatby Jé Jé Neduhy)

Milý Honzo...(v rubrice Tacletní papír píšu Honzovi Havelkovi)

Takže, milý Michale...(a taky Michalovi Pavlíčkovi)

Dem onstrace v USA (další sen amateura)

Dopisy zenového mistra (hle, další současný zen 1.a)

CITLIVOST (o roli amateura v čs.rocku, místo knihy kterou o amateurovi ještě nestihli vydat tedy jen jedna strana)

Vernisáž)o Amalgámu č. 20 a pozadí událostí)

Bílá čára na folkovém poli (amateurský pokus o systemizaci)

Příběh mistra a žáka se stejnou karmou (z knihy Seung Sahn)

CITERA - recenze Amalgamu č. 19

Mandala aneb meditační diagram z 17.století

HNĚV - JAZYK LÁSKY (překlad z NEW AGE, návod na nevztekaní se) program Malostranské Besedy ze září, pardon, října

Zprávy ze společnosti, tentokrát chudě, leč čistě zapřátovaná

Sen o NG

Osobní dotazník

Doslov o situaci na samém počátku roku 83 a konci roku 82

Drahý Andrew, dopis zenového mistra studentovi zenu

+++++

Dále je v čísle několik zenových koanů,

pár fotografií z folkových i papírových střerů,

množství překlápů a dobré vůle, v 1.a 2.kopii Zen v psychoterapii (překlad), a několik stran nepopsaného papíru pro Vaše laskavé příspěvky tužkou či perem.

+++++

to je to "shoda podmetu a přísudku?"

Pronáměsť z hrubky, shoda podmetu
a přísudku! (situace u nás dohualy)

Dokaz: pytlík jele si a Polie bu' slusdy
proble'm omiti?

Článek o demokracii, ale také
intolerance a neochota k dialogu
je naplněn. Jakkoli to bylo
zvláštní a divné! možná to
je to!

